

KVINNOR OCH FÖRETAGSSTÖD –

En kartläggning och analys av sannolikheten att få sin ansökan
beviljad

CHARLOTTA MELLANDER

TINA ALPFÄLT

HANDELSHÖGSKOLAN I JÖNKÖPING

Innehåll

1	INTRODUKTION	1
2	LITTERATURGENOMGÅNG.....	2
2.1	Motiv till att starta eget.....	3
2.2	Finansiering.....	5
2.3	Kompetens.....	7
2.4	Personliga egenskaper.....	8
2.4.1	Attityd till risk	8
2.4.2	Ledarskapsstil.....	8
2.4.3	Mål och preferenser.....	9
2.4.4	Övrigt.....	9
2.5	Nätverk.....	10
2.6	Geografi	11
2.7	Attityder och strukturella hinder	12
2.8	Prestation	13
3	ANALYS	15
3.1	Kartläggning	16
3.2	Regressionsanalys.....	25
4	SLUTSATSER	28
	REFERENSER	30

APPENDIX

A: KÖNSSTRUKTURER INOM INDUSTRISEKTOR PER LÄN

**B: ANSÖKNINGS- OCH BEVILJANDESTRUKTURER PER LÄN OCH
INDUSTRISEKTOR**

C: YRKESKODER SOM INKLUDERATS IN CHEFSDEFINITIONEN

D: INDUSTRIKODER SOM DEFINIERAT INDUSTRISEKTORER

1 INTRODUKTION

Under åren 2008 till 2010 kom drygt 10000 ansökningar om företagsstöd in till handläggande länsstyrelse. Drygt en tredjedel av dessa kom från företag som var andra bolagsformer än enskild firma. Bland de företag som hade organisationsformen enskild firma stod i 23 procent av fallen en kvinna bakom ansökan, medan 77 procent kom från män. I denna kartläggning visar det sig att cirka 79 procent av ansökningarna från kvinnor godkännts medan 85 procent av männens ansökningar godkännts. Dock kan orsakerna till detta vara fler än kön. Exempelvis kan kvinnor vara underrepresenterade i branscher som i högre grad får sina ansökningar beviljade. Det kan också bero på att kvinnor söker för andra åtgärder än män. Alternativt kan det vara så att kvinnor söker för andra belopp än män. Men det kan också vara så att kön faktiskt spelar roll då det gäller sannolikheten för att få sin ansökan godkänd.

Syftet med denna rapport är att:

- (1) genom en litteraturoversikt kartlägga om det i forskningen finns rapporterade skillnader mellan kvinnors och mäns företagande.
- (2) kartlägga de ansökningar som kommit in mellan åren 2008 och 2010, samt relatera dessa mönster till hur strukturer ser i ut i den svenska ekonomin (både med avseende på län och industristrukturer) som helhet.
- (3) genomföra en multivariat regressionsanalys som tar eventuella strukturella skillnader med i beräkningen för att se om kön därefter signifikant förklarar sannolikheten för att få sin ansökan beviljad. Detta görs både på länsnivå och för landet som helhet.

Rapporten har inte till syfte att komma med några policyrekommendationer, utan enbart fungera som en utvärdering och ett underlag för vidare diskussion beroende på resultatens utfall.

2 LITTERATURGENOMGÅNG

Företagande har länge ansetts som viktigt för den ekonomiska tillväxten, inte bara i städer utan även på landsbygden. Något som inte uppmärksammats lika länge är jämställdhet och i denna kontext kvinnor som företagare¹. För snart tio år sedan fick Jordbruksverket i uppdrag av regeringen att undersöka jämställdhetseffekter av EU:s gemensamma jordbrukspolitik. Detta mynnade ut i en rapport år 2005, där det bland annat uppmärksammades att männen dominerade jordbrukssektorn och var de som skötte det så kallade produktiva arbetet. Kvinnorna däremot tenderade att sköta det så kallade reproduktiva arbetet, det som sköts i bakgrunden och inte i sig genererar någon inkomst.

De stöd Jordbruksverket har att tillgå har, trots detta, inte som några direkta mål att verka för ökad jämställdhet på landsbygden. Dock kan vissa stöd tolkas som att indirekt främja ökad jämställdhet genom att ha som mål att bidra till en hållbar utveckling på landsbygden (Jordbruksverket, 2005).

Ett par år senare gjordes en annan rapport som behandlade företagandet på landsbygden gentemot den i städerna, som delvis hade ett jämställdhetsperspektiv (Jordbruksverket, 2009). I den kom man fram till att andelen kvinnor som är egna företagare var lägre på landsbygden än i städerna. Man kom också fram till att landsbygdsprogrammet, i dess nuvarande form, inte fungerar som en utjämnande kraft på landsbygden utan snarare förstärker den mansdominerade bild av företagandet som redan finns. Dock konstaterades det i en senare rapport att det fanns regionala skillnader (Jordbruksverket, 2011). Stora skillnader rapporterades även mellan olika typer av stöd. I gruppen som faller under axel 1 var andelen kvinnor 10 procent medan den var 30 procent för axel 3. Dock är det axel 1 som står för den största delen av budgeten. En annan intressant observation var att andelen kvinnor var högre bland de företag som har fått avslag på sina ansökningar om företagsstöd än andelen som hade fått sådant stöd beviljat.

Denna typ av observationer leder till funderingar huruvida det finns skillnader mellan män och kvinnors företagande. För att undersöka detta har tillgänglig litteratur granskats och denna sammanställs nedan, för enkelhetens skull under åtta olika kategorier. Denna sammanställning presenterar därmed bara resultat och påståenden andra forskare har gjort och gör därmed inga egna analyser.

¹ I denna rapport kommer termerna företagare och entreprenör att användas synonymt.

2.1 Motiv till att starta eget

Anledningen till varför en person väljer att starta ett eget företag kan variera. Mycket forskning de senaste årtiondena har undersökt och debatterat om huruvida denna motivation varierar med kön.

Till exempel säger Hauge och Havnes att män i första hand startar företag för att de vill bli sina egna chefer, förbättra sina inkomster och nå andra, ofta ekonomiskt relaterade mål. Kvinnor framhäver istället att de vill utmana sig själva och göra något de tycker är meningsfullt (Hauge & Havnes, 2005). Denna skillnad poängteras även av Brush (1992) som påstår att män drivs av en entreprenöriell längtan medan kvinnor oftare startar egna företag på grund av nödvändigheten att kunna kombinera ett yrkesliv och samtidigt ta hand om sin familj.

Ljunggren & Kolvereid (1996) undersöker ett urval av norska entreprenörer för att se om det finns skillnader i motivation som kan härröras till kön. Deras hypotes är att kvinnor drivs av personliga skäl och män av ekonomiska skäl. Resultaten visar att kvinnor i större utsträckning än män anger självständighet som ett motiv att starta eget, medan det inte gick att se några skillnader för variablerna utmaning, risk och lönsamhet. En tysk studie av Furdas och Kohn (2010) kom fram till att det gap mellan kvinnliga och manliga entreprenörer som observeras till en viss del beror på vad de kallar hårda faktorer. Till exempel ålder, utbildning och andra bakgrundsvariabler. Till en viss del beror gapet även på mjuka faktorer, som riskbenägenhet, ett behov av att uppnå mål och en positiv inställning till förändring. De kom också fram till att om man isolerade kvinnors humankapital skulle det motivera en högre tillväxttakt av kvinnliga entreprenörer än manliga, dock var kvinnornas övriga karaktärsdrag sådana att de drog ner tillväxttakten.

En liknande studie gjordes i Storbritannien av Marlow (1997). Hon matchade kvinnliga och manliga företagsägare så att den enda skillnaden mellan dem mer eller mindre var kön. Dessa matchade företagarpär fick sedan svara på en rad frågor om varför de hade startat eget. Nästan hälften av kvinnorna angav att en anledning var möjligheten att kombinera arbetet med familjen, ingen av männen angav detta. Lika stora delar kvinnor som män angav att de hade startat eget på grund av frustrationer i karriärsutvecklingen på sina tidigare arbetsplatser. De två vanligaste anledningarna männen angav, förutom frustrationer på den gamla arbetsplatsen, var självständighet, över hälften angav detta, samt ett vinstintresse, vilket 21 procent av

männen angav men inga av kvinnorna. Enligt Marlow (1997) tyder detta på att det trots en del likheter mellan kvinnliga och manliga entreprenörer finns betydande skillnader.

Att starta eget företag skulle vara en möjlighet för kvinnor att kombinera jobb och familj är ett återkommande ämne i denna typ av studier (Bornefalk, 2010; Brickman Elam, 2008; DeMartino & Barbato, 2003). I Pettersson (2008) sägs det att eget företagande för kvinnor underlättar denna kombination genom att erbjuda möjlighet att själv välja om man vill arbeta deltid samt möjligheten till flexibla arbetstider. Dessutom arbetar många av dessa företagande kvinnor hemifrån, vilket kan underlätta livspusslet ytterligare.

Coughlin och Thomas (2002) delar upp kvinnors motivation i tre områden. En ekonomisk, en social och en personlig. De påstår att kvinnor i alla länder, mer eller mindre, är missgynnade på arbetsmarknaden och detta bidrar till en ökad motivation att starta eget, för att på så sätt kunna generera en bättre inkomst. De nämner även att ensamstående kvinnor dessutom är tvungna att generera en bra inkomst för att kunna försörja familjen, då ingen annan inkomst finns att tillgå. Andra sådana exempel är kvinnor som lever på någon typ av försörjningsstöd på grund av arbetslöshet som kan välja att starta eget istället. Detta säger Coughlin och Thomas (2002) är ännu vanligare i utvecklingsländer där arbetslösheten ofta är högre eller kvinnor är ännu mer missgynnade på arbetsmarknaden än i industriländer.

Den sociala delen av kvinnors motivation till att bli egna företagare beror mestadels på det ovan nämnda behovet att kombinera arbete och privatliv enligt Coughlin och Thomas (2002). Det tredje motivet, det personliga, handlar om självuppfyllelse och en känsla att vilja styra sin egen framtid på sina egenuppsatta villkor. Kort sagt, en känsla av oberoende och frihet. På grund av det osynliga glastaket som kan finnas på en del arbetsplatser blir steget att starta eget en väg mot en större självuppfyllelse som den tidigare arbetsplatsen ej kunnat erbjuda.

En annan aspekt på de motiv som presenterats ges av Hughes (2003) som delar upp olika motiv i två huvudkategorier, en med push-faktorer och en med pull-faktorer. Den positiva bild som framställs i media är huvudsakligen baserad på pull-faktorer och hävdar att entreprenörskap är frivilligt och att de som startar eget gör det för att de drivs av en vilja att vara självständiga och vara sin egen chef. Den motsatta bilden med push-faktorer målar istället upp en bild av hur entreprenörskap i många fall är ofrivilligt och ett resultat av omstruktureringar och nedskärningar. Enligt Hughes (2003) har tidigare studier uppvisat motstridiga resultat men oftast har pull-faktorerna visat sig vara de viktigaste. Ett exempel på detta är en studie av Buttner och Moore (1997) där de kommer fram till detta. De

kommenterar dessutom att i de fall push-faktorer spelar roll handlar det oftast om det osynliga glastaket snarare än arbetslöshet på grund av omstrukturering. Hughes (2003) undersökte detta påstående på ett urval av kanadensiska kvinnor som var egna företagare och kom fram till att även om pull-faktorerna var viktigast spelade push-faktorerna mycket större roll än man tidigare hade trott.

Några andra faktorer som dyker upp i denna typ av litteratur är till exempel familjens bakgrund som kan antas påverka en man eller kvinnas vilja att bli företagare. En artikel av Matthews och Moser (1996) kommer fram till att en man som har företagsägare i familjen kommer att vara mer intresserad av att själv bli företagsägare än en kvinna med samma familjesituation. Både kvinnor och män med denna bakgrund är dock mer villiga att bli egna företagare än män och kvinnor som inte har företagsägare i familjen. En liknande koppling görs av Caputo och Dolinsky (1998) som fokuserar på huruvida kvinnors val att starta eget kan kopplas till hennes man. De kommer fram till att sannolikheten för att en kvinna är en egen företagare ökar om hennes man också är det. Även männens branscherfarenhet och engagemang i familjesysslor ökar sannolikheten för att en kvinna är egen företagare.

Sedan finns det de studier som hävdar att det egentligen inte skiljer så mycket mellan mäns och kvinnors motivation att bli egna företagare. Ett exempel är Birley (1989) som hävdar att kvinnor drivs av viljan att vara självständig och att tjäna pengar, precis som män gör.

2.2 Finansiering

Denna kategori rymmer ett par olika vinklingar av finansiering. Till exempel finns det studier som hävdar att kvinnor inte lånar lika mycket som män till sina egenstartade verksamheter, vilket gör att kvinnor redan från början generellt driver mindre företag än män (S. Carter & Rosa, 1998). Detta stöds av många artiklar som nämner att kvinnor oftast använder mindre externa resurser än män vid uppstart (Boden & Nucci, 2000; Brickman Elam, 2008; Coleman, 2000; Loscocco & Bird, 2012; Sangregorio, 1996; Sena, Scott, & Roper, 2012). Enligt Carter och Rosa (1998) använder sig kvinnor dessutom i mindre utsträckning av krediter än män.

Ett populärt tema i litteraturen gällande finansiering av kvinnligt ägda företag är att kvinnor diskrimineras av bankerna och låneinstituten på olika sätt. I en studie av Riding och Swift (1990) i Kanada där kvinnliga och manliga entreprenörer med liknande företag matchades kom man fram till att villkoren skiljde mycket mellan könen. Av kvinnorna krävdes mer

säkerhet än för män för att ett lån skulle beviljas. En annan kanadensisk studie av Orser och Foster (1994) visade att trots att bankerna hade objektiva kriterier att följa vid utlåning så användes de på ett subjektivt sätt. Vilket resulterade i att kvinnorna i lägre utsträckning än männen blev beviljade lån.

En studie som gjordes på Nya Zeeland visade även den att kvinnor blev diskriminerade när de ansökte om lån (Fay & Williams, 1993). I deras ena experiment kom de fram till att banktjänstemännen var lika troliga att bevilja lån till både kvinnor och män, men de ansåg att det var viktigare att kvinnorna hade en högskoleutbildning än männen. I deras andra experiment, där fokus låg på ansökanden med högst gymnasieutbildning, var sannolikheten att kvinnorna blev beviljade lån mindre än sannolikheten att männen blev det.

Två nyare studier visar att samma problem finns i Italien. Alesina, Lotti och Mistrulli (2008) konstaterar att trots att kvinnligt ägda företag har gått i konkurs mer sällan än manligt ägda företag och att man inte kunnat konstatera att kvinnor är mer benägna att ta risker än män fick kvinnorna betala högre avgifter för att till exempel övertrassera sitt konto. Även om olika karaktärsdrag om företagen och de marknader de verkar på inkluderades i analysen bestod skillnaden. Den andra studien av Bellucci, Borisov och Zazzaro undersöker istället sannolikheten för kvinnor och män att bli beviljade lån (Bellucci, Borisov, & Zazzaro, 2010). Även i detta fall spelar individuella karaktärsdrag ingen roll för resultatet som pekar på att kvinnor har lägre sannolikhet att bli beviljade lån. Dock var räntesatsen densamma för de männen och kvinnorna. Annorlunda resultat framkom i Coleman (2000) där hennes studie på kvinnliga och manliga småföretagare i USA kom fram till att kvinnor och män hade samma möjligheter till lån. Skillnaden låg istället i den ränta de fick betala för sina lån, där kvinnor i genomsnitt fick betala högre ränta för samma typ av lån. Kvinnor var dessutom oftare än män tvungna att använda sig av någon typ av säkerhet för att få sina lån beviljade.

En annan skillnad mellan män och kvinnors lånemöjligheter som observerats av Carter och Rosa (1998) är anledningen för att ge avslag på låneansökningar. De fann att även om sannolikheten att inte bli beviljad ett lån var densamma för kvinnor och män så baserades det beslutet i mäns fall främst på deras utbildning och den sektor det tilltänkta företaget skulle verka. Kvinnornas avslag grundades istället på faktorer i deras privatliv eller tidigare företagsserfarenheter.

En liknande ansats har Axelsson (2006) när hon diskuterar möjliga orsaker till detta. En teori hon presenterar är att kvinnor tenderar att söka mindre lån än män och att bankerna inte tjänar

lika mycket på de lånen. Vilket resulterade i att det infördes så kallade kvinnolån i Sverige på 90-talet som var tänkta att användas till dessa mindre lånebelopp.

Tvärtemot dessa studier finns det andra som har undersökt tillgången på externt kapital utan att finna några skillnader som tyder på att kvinnor skulle vara diskriminerade (Buttner & Rosen, 1989; N. Carter, Williams, & Reynolds, 1997; Haines, Orser, & Riding, 1999; Haynes & Haynes, 1999). Detta verkar dock kunna variera med typ av finansiering. Enligt Johansson och Malmström (2008) lyser riskkapitalet med sin frånvaro i kvinnors företag ända in på 2000-talet. Fokus i en annan studie av Becker-Blease och Sohl (2007) ligger på affärsänglar. De kommer fram till att kvinnor mer sällan söker sig till sådant kapital, men när de väl gör det har de lika stor sannolikhet som män att få tillgång till det.

2.3 Kompetens

Med kompetens menas generellt både formell utbildning och mer informell arbetslivserfarenhet. Sedan varierar fokus mellan olika studier. Till exempel studerar Dolinsky, Caputo, Pasumarty och Quazi (1993) effekterna av formell utbildning på sannolikheten att bli en egen företagare. I urvalet ingick endast kvinnor. De kom fram till att sannolikheten att starta eget ökade när utbildningsnivån ökade. En förklaring de ger till detta är att lågutbildade kvinnor kan ha svårare att få tag på tillräckligt med kapital för att förverkliga sina idéer.

Boden och Nucci (2000) tittar istället på tidigare cheferfarenhet bland kvinnliga och manliga egenföretagare och kommer fram till att männen oftast har mer sådan erfarenhet. Detta kan bidra till att kvinnornas verksamheter löper större risk att misslyckas hävdar de. Liknande resultat kommer Fischer, Reuber och Dyke (1993) fram till då deras studie visar att kvinnor tenderar att ha mindre praktisk erfarenhet än män inom den sektor de väljer att starta upp sina egna företag. Detta leder till att kvinnornas företag blir mindre.

I en översiktsstudie diskuterar Brush (1992) både formell utbildning och informell arbetslivserfarenhet. Hon konstaterar att manliga och kvinnliga entreprenörer oftast är lika välutbildade, men inom olika områden. Kvinnor har oftare studerat estetiska ämnen och män teknik eller ekonomi. När det gäller den praktiska erfarenheten kommer hon fram till att männen oftare än kvinnorna har erfarenhet av chefspositioner och har arbetat inom relevanta branscher. Kvinnorna har oftast arbetat med administration, i butik eller som lärare. Dessutom

har kvinnorna en karriär som har fler och större avbrott än männen på grund av föräldraledigheter och dylikt.

Enligt en rapport från NUTEK har andelen småföretagare med högskoleexamen i Sverige ökat under de senaste åren. Andelen kvinnor med högskoleutbildning har ökat mest och var år 2005 48 procent jämfört med endast 34 procent av männen (NUTEK, 2006).

I studien av Johansson och Malmström (2008) diskuterar de att forskning visar att högskole- och universitetsutbildning är viktigt och ökar sannolikheten att kunna attrahera riskkapital. Detta tycks inte alltid gälla dock, med tanke på att svenska kvinnor som startar eget har en högre utbildningsnivå än män som startar eget.

2.4 Personliga egenskaper

2.4.1 Attityd till risk

Många studier påstår att en av anledningarna att kvinnor inte startar eget i lika stor utsträckning som män är att de inte är lika riskbenägna som män. En sådan studie är Powell och Ansic (1997) som undersöker benägenheten att ta finansiella risker. Resultatet visade som förväntat att kvinnorna inte tog lika mycket risker som männen. Andra studier som hävdar detta är till exempel Charness och Gneezy (2011) och NUTEK (2003).

Vissa påstår dock att denna skillnad inte finns, ett exempel på detta är en studie av Masters och Meier (1988). Deras resultat visar att det inte finns någon skillnad i riskbenägenhet mellan manliga och kvinnliga entreprenörer. Inte heller fanns det några skillnader i riskbenägenhet mellan entreprenörer och chefer.

2.4.2 Ledarskapsstil

Vid jämförelser mellan manliga och kvinnliga entreprenörer har det också framkommit att de har olika ledarskapsstilar. Brush (1992) påstår att kvinnliga entreprenörer har en mer "feminin" ledarskapsstil än män. Kvinnorna driver sina företag på ett mer informellt vis och är mer deltagande på olika nivåer än vad män är. I Loscocco och Bird (2012) förklarar man det som att kvinnliga entreprenörer vårdar personliga kontakter mycket mer i sitt ledarskap till skillnad från män som har ett större fokus på priser och strategier. På ett liknande sätt beskriver Buttner (2001) skillnaderna mellan kvinnor och män. De säger att de kvinnliga

företagsägarna använder sig av relationer i sitt ledarskap i en större utsträckning än de manliga.

Enligt Gardiner och Tiggemann (1999) beror kvinnors ledarskapsstil inte bara på egen vilja. De påstår att kvinnor som driver företag i mansdominerade branscher känner sig pressade att anpassa sin ledarskapsstil till männens. Detta visade sig medföra att kvinnornas psykiska hälsa försämrades.

2.4.3 Mål och preferenser

Ett vanligt förekommande påstående är att kvinnors företag är mindre än mäns, uttryckt i antal anställda eller i omsättning. Detta har ansetts vara ett tecken på att kvinnors företag presterar sämre än mäns företag. Loscocco och Bird (2012) motsätter sig detta och hävdar att kvinnor ofta har mindre företag än män för att de själva väljer det. Deras mål med företagen tenderar heller inte att vara så ekonomiskt fokuserade som mäns är. Liknande argument hittas i Brush (1992) som säger att kvinnor brukar ha mer sociala mål, till exempel kundnöjdhet, vid sidan av de traditionella ekonomiska målen som män fokuserar mer på. Som till exempel tillväxt och ökad vinst. Detta stöds av bland annat Holmquist (1996), Blomberg, Waldemarson och Wottle (2011) och Lee-Gosselin och Grise (1990) som menar att bara för att kvinnorna föredrar mindre företag betyder det inte per automatik att de är mindre framgångsrika.

2.4.4 Övrigt

När det gäller familjebakgrund verkar både manliga och kvinnliga entreprenörer ha samma position i syskonskaran och ha föräldrar med liknande yrkesbakgrunder (Birley, 1989). Ungefär lika stora andelar kvinnor som män verkar även vara gifta, separerade och skilda. Dock tenderar kvinnliga entreprenörer att vara yngre än manliga. Även Brush (1992) nämner att manliga entreprenörers civilstatus inte skiljer sig från de kvinnliga entreprenörernas.

En annan intressant studie gjordes av DeTienne och Chandler (2007) där de undersökte både entreprenörers och studenters förmåga att identifiera lukrativa affärsmöjligheter. De kom fram till att män och kvinnor var lika duktiga på att identifiera möjligheterna men att de använde olika processer för att göra det, vilket involverade olika typer av humankapital.

Flera studier tar upp kvinnors självförtroende samt hur de pratar om och värderar sig själva. Verheul, Uhlaner och Thurik (2005) menar att kvinnliga entreprenörer pratar mer ödmjukt än manliga om sina prestationer och inte kallar sig själva för entreprenörer i samma utsträckning som män. Sangregorio (1996) är av samma åsikt och säger till och med att kvinnliga entreprenörer nedvärderar det de gör när de pratar med andra. Enligt Brickman Elam (2008) kan män och kvinnor driva liknande företag med samma typ av ledarsskapsstil och fortfarande kommer kvinnorna att prata om det i ödmjukare termer.

2.5 Nätverk

Många studier har diskuterat betydelsen av olika nätverk för överlevnad och prestation av små företag. Ett exempel är en svensk studie av Näsman (2006) som poängterar betydelsen av nätverk för att främja företagande både i så kallade problemområden och bland grupper av människor som inte tenderar att starta så mycket företag, till exempel invandrare och kvinnor. Nätverken hjälper till med inspiration och att sprida kunskap i en grupp med ett gemensamt intresse för företagande.

Johansson och Malmström (2008) nämner den större betydelsen av nätverk, möjligheten till kontakter och finansiering i form av till exempel riskkapital. De diskuterar också hur män och kvinnor rör sig i olika typer av nätverk. Kvinnor rör sig oftast i nätverk med andra kvinnor och män i nätverk med andra män. Om man då tar i beaktning att de flesta riskkapitalister är män betyder det enligt Johansson och Malmström (2008) att kvinnor har sämre tillgång till extern finansiering. Detta fenomen poängteras även av Brush och Gatewood (2008) i en amerikansk kontext.

I en studie av israeliska kvinnliga företagare fann Lerner, Brush och Hisrich (1997) att deltagande i ett nätverk var positivt för företagets ekonomiska resultat, medan deltagande i flera nätverk hade en negativ effekt. Detta förklarar de med att det är bättre att vara med i ett nätverk och verkligen engagera sig än att vara med i flera men bara lite halvhjärtat.

Katz och Williams (1997) undersöker istället vilka det är som träffas i nätverken snarare än i hur många man ingår i. De finner att chefer deltar mer i olika sorters informella nätverk än vad egna företagare gör. Detta tror de är relaterat till att de egna företagen har mindre tid att engagera sig i den typen av aktiviteter.

Genom att studera kvinnliga entreprenörer i olika faser av sitt företagande har McGowan och Hampton (2007) kunnat observera att vilka typer av nätverk man deltar i beror på vilket behov man har, vilket är relaterat till vilken fas man befinner sig i. Kvinnor som nyligen har startat sina egna företag umgås helst med andra kvinnor i informella nätverk för att kunna berätta om sina erfarenheter och lära sig något av de andras erfarenheter. Kvinnor som har kommit längre och redan har en stabil verksamhet umgås hellre i mer formella konstellationer och till en större grad med män. I dessa nätverk handlar det om att få höra det senaste från branschen för att kunna vara med och fortsätta växa.

2.6 Geografi

En del av denna typ av litteratur hävdar att det inte bara är kvinnornas och männens egenskaper och hur deras företag sköts som är väsentliga för att se skillnader mellan könen. Vissa påstår att även geografin är av betydelse, d.v.s. var företagen startas någonstans.

I en studie från USA jämför Merrett och Gruidl (2000) kvinnliga och manliga småföretagare på landsbygden med de i städerna i delstaten Illinois. Resultaten visar att kvinnor på landsbygden möter fler hinder och har svårare att lyckas med sina företag än kvinnorna i stan. Kvinnorna på landsbygden möter dessutom fler hinder än männen på landsbygden. Detta tyder på att kvinnor som vill ha en större möjlighet att lyckas med sitt företag tjänar på att befinna sig i en urban miljö. De avslutar dock med att säga att situationen kan komma att förändras i takt med att internet blir mer utspritt även på landsbygden (Merrett & Gruidl, 2000).

En liknande studie har gjorts på den spanska landsbygden av Driga, Lafuente och Vaillant (2008). Deras resultat visar att kvinnor på den spanska landsbygden inte är lika involverade i entreprenöriella aktiviteter som männen är. Dock kom de fram till att detta inte har något att göra med rädslan för att misslyckas eller bristen på andra aktörer att se upp till.

I en rapport från Tillväxtverket kan man se hur andelen kvinnliga entreprenörer varierar med Sveriges geografi (2009). Andelen av Sveriges kvinnliga företagare som befinner sig i de tre storstads länen Stockholm, Västra Götaland och Skåne är 59 procent, medan andelen kvinnor av hela befolkningen i dessa län är ca 51 procent. Man kan alltså se en viss koncentration av kvinnliga företagare i storstäderna. Om man istället tittar på andelen kvinnliga företagare per

län varierar det mellan 18 procent i Jönköpings och Hallands län och 23 procent i Stockholms, Södermanlands, Gotlands, Örebro, Dalarnas och Norrbottens län.

2.7 Attityder och strukturella hinder

Att kvinnor inte är entreprenörer i lika stor utsträckning som män anses av vissa ha historiska, kulturella och strukturella rötter. Hedfeldt (2011) nämner till exempel att den svenska arbetsmarknadsstrukturen är väldigt könssegregerad och att kvinnor traditionellt arbetar inom den offentliga sektorn medan männen har arbetat i den privata. Birley (1989) menar att det finns många faktorer som påverkar den generella attityden till kvinnliga entreprenörer, till exempel vissa normer om hur familjer ser ut och vad det är "acceptabelt" att kvinnor håller på med. Denna generella attityd påverkar sedan den individuella attityden, vilket innebär att den kan bidra till att kvinnor inte vågar ta steget till att starta eget.

Ett annat sådant exempel är när banktjänstemän på förhand har uppfattningen att kvinnor inte är lika framgångsrika entreprenörer som män, som Buttner och Rosen (1988) visar. Om en kvinna möter en banktjänstman som på förhand tror att hennes företagsidé är dömd att misslyckas finns det en sannolikhet att hennes egen attityd påverkas av det. Roper och Scott (2009) mäter i sin studie att kvinnor är 7,4 procent mer sannolika att uppfatta ekonomiska hinder vid en företagsstart än män. Detta leder troligtvis till att en del kvinnor avskräcks. Liknande resultat får även Langowitz och Minniti (2007), vars resultat visar att kvinnor uppfattar sig själva som missgynnade gällande entreprenörskap och att det påverkar deras vilja att starta eget.

Om man istället för att prata om kvinnliga entreprenörer bara fokuserar på entreprenörer kopplas ordet automatiskt till, vad som uppfattas som, maskulina drag och egenskaper (Gupta, Turban, Wasti, & Sikdar, 2009). Som en följd av detta visade deras resultat att kvinnor som kände sig mer maskulina hade en större vilja att bli entreprenörer än de kvinnor som kände sig mer feminina. Att företagande och entreprenörskap ses som maskulint är fallet också i Sverige påstår Sundin (2002). Två föreslagna anledningar till detta är att de manliga entreprenörerna kvantitativt sett är fler, samt att det krävs många timmars arbete och ett stort engagemang för att lyckas, något kvinnor ofta har svårare att få ihop med de andra delarna av tillvaron.

2.8 Prestation

Det nämns ofta att kvinnligt ägda företag presterar sämre än manligt ägda när man undersöker ekonomiska variabler som till exempel försäljning och vinst. En sådan artikel skrevs av Fasci och Valdez (1998) där de jämför kvinnligt och manligt ägda revisionsföretag. Enkäter skickades till 1000 kvinnligt ägda företag och lika många till manligt ägda företag. En analys av de inkomna svaren visade att proportionen vinst/bruttoinkomst var lägre för de kvinnligt ägda företagen.

Liknande resultat kommer Powell och Eddleston (2008) fram till när de undersöker försäljning och den relativa prestationen jämfört med företagets konkurrenter. Trots att kvinnornas företag på det sättet presterade sämre än männens fann de att kvinnorna var nöjdare med sina företag än männen. Att kvinnornas företag har lägre försäljningsnivåer än männens konstaterar även Chaganti och Parasurama (1996). Dock kunde de inte hitta några skillnader för tillväxt av antal anställda eller avkastning på tillgångar mellan de kvinnligt och manligt ägda företagen. Fischer, et al. (1993) konstaterar att kvinnligt ägda företag tenderar att vara mindre i storlek än manligt ägda företag, men att de ändå har ungefär samma tillväxt, produktivitet och avkastning.

Många andra studier som undersökt detta fenomen hittar inte nämnvärda skillnader mellan prestationen i kvinnors och mäns företag. Till exempel kommer Robb och Watson (2012) fram till att skillnaden mellan mäns och kvinnors företag försvinner när man tar hänsyn till bland annat företagsstorlek, industritillhörighet och arbetade timmar. En studie på svenska företagare visar att på en aggregerad nivå ser det ut som att kvinnors företag presterar sämre, men att den skillnaden försvinner för de flesta variabler när den analyserade nivån blir mer detaljerad och fler kontrollvariabler inkluderas i analysen (Rietz & Henrekson, 2000).

Watson (2002) påstår att den tidigare nämnda skillnaden mellan mäns och kvinnors företag beror på att man endast har tagit hänsyn till företagets output och inte inkluderat dess inputs. När han tar hänsyn till detta samt industritillhörighet och företagets ålder finns det inga signifikanta skillnader mellan mäns och kvinnors företag när det kommer till avkastning på tillgångar och liknande mått. Om samma analys görs utan att ta hänsyn till ålder och industri visar resultaten till och med att kvinnors företag presterar bättre än mäns.

Ett annat sätt att mäta prestation som är vanligt förekommande i denna del av litteraturen är hur stor del av mäns och kvinnors företag som går i konkurs, alternativt överlever. Flera studier visar att uppfattningen att kvinnors företag oftare går i konkurs inte stämmer

(Chaganti, 1986; Kalleberg & Leicht, 1991; Watson, 2003). En sådan studie är en doktorsavhandling vid Uppsala Universitet som fokuserar på företagskonkurser (Axelsson, 2006). Avhandlingen kom fram till att det fanns en uppfattning bland konkursförvaltare och banktjänstemän att kvinnors företag oftare än mäns gick i konkurs. Men efter att ha studerat statistik tillbaka till 20-talet kommer hon fram till att ingen sådan skillnad faktiskt går att observera.

3 ANALYS

Syftet med den här studien är att kartlägga företagsansökningar inom ramen för landsbygdsprogrammet och analysera huruvida det råder några skillnader mellan kvinnor och män, då det gäller sannolikheten för att få sin ansökan beviljad. Denna del kommer att analysera ansökningar mellan åren 2008 och 2010, sammanlagt över 10 000 ansökningar. I kartläggningsdelen av denna analys kommer vi att behandla samtliga ansökningar som en grupp, utan närmare hänsyn till vilket år ansökan kommit in. I regressionsanalysen i del 2 av denna rapport kommer vi dock att kontrollera för år i en multivariat kontext, där ytterligare kontrollvariabler kommer att inkluderas.

I den första delen av analysen kommer vi att göra en övergripande beskrivning av ansökningarna på nationell nivå och vi kommer att examinera fördelningen av ansökningarna med avseende på kön på den sökande. Vi kommer också att bryta ner ansökningarna på undergrupper som exempelvis industriklass och län. Då det gäller industriklass kommer vi att arbeta med fyra olika grupper – tillverkning, standardiserade tjänster, kunskap samt fiske/jordbruk/skog². Tillverkningsgruppen inkluderar i hög grad traditionell tillverkningsindustri. Standardiserade tjänster inkluderar industrier där slutprodukten är en tjänst, men där produktionen av den kräver relativt kort utbildning. Kunskapsgruppen inkluderar också industrier där slutprodukten är en tjänst, men där en högre andel av arbetskraften är högutbildad. Slutligen, fiske/jordbruk/skog inkluderar industrier relaterade till dessa grupper som namnet antyder.

I vår studie kommer vi att relatera resultaten från länsstyrelsernas ansökningar och se i vilken utsträckning ansökningsmönstret och bifallen faktiskt är representativt för kvinnligt företagande i Sverige. För att kunna göra en sådan jämförelse har vi sammanställt statistik över kvinnlig representation, nationellt, per län samt per industri, genom utdrag ur mikrodatan MONA för år 2008. MONA bygger på data från SCB och inkluderar alla individer och alla arbetsställen i Sverige. Tyvärr innehåller inte MONA uppgifter kring kön på ägaren av företaget, vilket därför inte går att jämföra med ansökningsmönstret. Istället väljer vi att jämföra med två olika mått: andelen kvinnor som arbetar inom industrin, samt andelen kvinnor på chefspositioner inom industrin³.

² Industrikoder för respektive grupp redovisas i appendix D.

³ Chef definieras enligt yrkeskoderna som redovisas i appendixet.

I steg två kommer vi att genomföra en regressionsanalys för att se om det faktum att en kvinna söker stöd signifikant påverkar sannolikheten att få ansökan beviljad, samt analysera huruvida mönstren skiljer sig åt mellan de olika länen i Sverige. I denna analys kan vi testa sambanden mellan kön och sannolikheten för att få sin ansökan beviljad och samtidigt inkludera en rad möjliga förklaringsvariabler på en och samma gång, medan kartläggningen i del 1 av analysen mer ger en möjlighet att jämföra mer översiktligt. De variabler som inkluderas i analysmodellen är vilket län som behandlat ansökan, huruvida det är ett företag eller inte som ansöker, hur mycket pengar som ansöks om, vilket år ansökan registreras, samt vilken typ av åtgärd man ansöker om pengar för. Till detta lägger vi också huruvida det är en kvinna eller man som söker. Vi kommer att fokusera rapporteringen av dessa resultat på huruvida kön påverkar sannolikheten för att få en ansökan beviljad.

3.1 Kartläggning

Den första delen av denna analys kommer att fokusera på hur Jordbruksverkets ansöknings- och beviljandemönster ser ut, samt relatera den till övergripande strukturer i Sverige. Tabell 1 visar hur ansökningarna till Jordbruksverket har varit fördelade mellan åren 2008 och 2010.

Tabell 1: Samtliga ansökningar om företagsstöd 2008-2010

Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel beviljade ansökningar
Man (enskild firma)	4 968	49,09%	77,23%	85,31%
Kvinna (enskild firma)	1 465	14,48%	22,77%	79,39%
Företag (tex. AB, HB)	3 687	36,43%	-	87,66%
Summa:	10 120	100%	100%	85,31%

Under åren 2008-2010 har 10 120 ansökningar kommit in till länsstyrelserna. Av dessa har 36 procent kommit från företag (ej enskild firma), där vi inte har möjlighet att kontrollera för kön på den sökande. Under samma tidsperiod har 49 procent av ansökningarna kommit från män, medan 14 procent kommer från en kvinnlig ansökande. Om vi exkluderar företagsansökningarna och enbart ser till de ansökningar där vi kan identifiera könet på den sökande står män för nästan 4 av 5 ansökningar (77 procent), medan kvinnor står för cirka 1 av 5 ansökningar (23 procent). I genomsnitt bifölls 85 procent av ansökningarna som kom in. Högst andel bifall fick företagsansökningar med 88 procent, följt av enskilda firmor med män som företagsledare, där 85 procent av ansökningarna bifölls. Kvinnliga ansökningar hade en väsentligt lägre andel bifall, 79 procent.

Denna lägre andel bifall kan bero på fler faktorer än bara det faktum att det är en kvinna som söker. Kvinnor finns exempelvis i högre grad representerade inom vissa sektorer än andra. Nästa steg i kartläggningen fokuserar därför på hur ansöknings- och bifallsstrukturerna ser ut per industrisektor. Vi jämför också med könsstrukturer för dessa industrigrupper i landet som helhet. Tabell 2 illustrerar resultaten:

Tabell 2: Ansöknings- och bifallsstrukturer per industrigrupp

Industri	NATIONELLT MÖNSTER		LÄNSSTYRELSESNAS ANSÖKNINGAR			
	Andel kvinnliga anställda	Andel kvinnliga chefer	Andel Ansökningar**	Andel Bifall**	Kvinnors Ansökningar**	Andel beviljade** från kvinnor/män
Fiske, Jordbruk, Skog	19,76%	11,81%	59,10%	86,08%	15,42%	82,47/86,75
Tillverkning	20,65%	8,57%	7,24%	80,00%	17,03%	85,71/78,83
Standardiserade tjänster	55,49%	37,16	17,07%	78,18%	64,68%	77,91/78,67
Kunskap	57,92%	44,44%	3,94%	73,45%	32,20%	70,18/75,00

*12,66% kommer från icke definierade branscher. Av kvinnornas ansökningar kommer 13,45% från odefinierade branscher. I kolumnen "Andel bifall" har företags ansökningsandel tagits ut. Om företagsansökningar räknas in blir andelen bifall per industrisektor; fiske/jordbruk/skog: 86,37 procent, tillverkning: 81,31 procent, standardiserade tjänster: 85,58 procent och kunskap: 78,20 procent.

**Företagsansökningar icke inkluderade.

Tabell 2 visar hur den största andelen ansökningar kommer från sektorn fiske/jordbruk/skog. Denna grupp står för 59 procent av ansökningarna. Detta är också den industrisektor som har fått den högsta andelen av sina ansökningar godkända (86 procent). Cirka 15 procent av ansökningarna från denna sektor kommer från kvinnor, vilket speglar att kvinnor bara utgör cirka 20 procent av sektorn och att enbart 12 procent av cheferna i sektorn är kvinnor. Av de ansökningar som kommit in har kvinnor fått cirka 82 procent godkända, medan män har en något högre andel bifall (87 procent).

Näst flest ansökningar har kommit in från industrisektorn standardiserade tjänster. Härifrån kommer cirka 1 av 5 ansökningar (17 procent) och av dessa godkändes 86 procent. Kvinnor låg bakom enbart 65 procent av dessa ansökningar, trots att kvinnor enbart utgör 55 procent av arbetskraften och 37 procent av cheftjänsterna i denna sektor. Andelen beviljade ansökningar var ungefär lika hög för kvinnor och män (78 resp. 79 procent). Intressant är

dock att andelen bifall är betydligt lägre i denna industrisektor som i så hög grad domineras av kvinnlig arbetskraft, jämfört med exempelvis fiske/jordbruk/skog.

Tillverkningsindustrisektorn låg bakom cirka 7 procent av ansökningarna och hade en bifallsandel på 80 procent. Av samtliga ansökningar här låg kvinnor bakom 17 procent av ansökningarna, men hade en högre grad av bifall – 86 procent att jämföra med männens 79 procent. Det faktum att kvinnor bara låg bakom 17 procent av ansökningarna är återigen en spegling av könsstrukturerna inom sektorn där kvinnor utgör 21 procent av den totala arbetskraften och innehar 9 procent av chefstjänsterna.

Kunskapssektorn stod för den i särklass lägsta andelen ansökningar (cirka 4 procent). Samtidigt är detta en sektor som i hög grad utgörs av kvinnor. 58 procent av arbetskraften i denna industrisektor är kvinnor och hela 44 procent av cheferna är kvinnor. Andelen sökande som var kvinnor var dock en något lägre andel i denna sektor (32 procent). Av dessa ansökningar bifölls 70 procent av kvinnornas ansökningar, en lägre andel än männens 75 procent.

Det faktum att kvinnor stod för en lägre andel ansökningar (se Tabell 1) behöver alltså inte enbart vara en könsfråga. Det kan också vara ett resultat av att stöden riktar sig mer mot företag och verksamheter inom industrisektorer som i högre grad utgörs av män och där en större andel ägare alt. chefpositioner utgörs av män. Tabell 3 nedan förtydligar ansökningsmönstren och illustrerar också andelen bifall för företagsansökningar och deras bifall per industrisektor. Tabellen illustrerar också den grupp av icke-definierade industrier som finns med bland ansökningarna.

Tabell 3: Ansöknings- och bifallsstrukturer per industrigrupp

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Bifall
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	4 037	67,51%	84,58%	86,75%
Kvinna	736	12,31%	15,42%	82,47%
Företag	1 207	20,18%	-	87,49%
	5 980			
<i>Tillverkning</i>				
Man	307	41,88%	82,97%	78,83%
Kvinna	63	8,59%	17,03%	85,71%
Företag	363	49,52%	-	82,64%
	733			
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	225	13,03%	35,32%	78,67%
Kvinna	412	23,86%	64,68%	77,91%
Företag	1090	63,12%	-	89,91%
	1727			
<i>Kunskap</i>				
Man	120	30,08%	67,80%	75,00%
Kvinna	57	14,29%	32,20%	70,18%
Företag	222	55,64%	-	81,98%
	399			
<i>Icke Definierat</i>				
Man	279	21,68%	58,61%	81,36%
Kvinna	197	15,38%	41,39%	71,57%
Företag	805	62,84%	-	88,70%
Summa	1281			

Klart är att företagsansökningarna generellt har en högre andel bifall än de ansökningar som kan härröras till en kvinna alternativt en man. I kartläggningsdelen av analysen framöver kommer vi dock att utesluta företagsansökningarna, för att tydligare illustrera eventuella skillnader mellan kvinnor och män, både med avseende på ansöknings- och bifallsmönster.

I regressionsanalysen i del 2 av analysen kommer företag återigen inkluderas som kontrollvariabel tillsammans med en rad andra kontrollvariabler, så som län, ansökt belopp, år för ansökan mm.

Likväl som industrisektor kan påverka ansöknings- och bifallsmönster kan län där ansökan kommit in påverka. Eftersom beslut fattas på länsnivå vill vi kartlägga om det råder några skillnader mellan länen i Sverige. Tabell 4 illustrerar resultaten:

Tabell 4: Ansöknings- och bifallsstrukturer per län

Län	Andel kvinnliga anställda	Andel kvinnliga chefer	Andel Ansökningar	Andel beviljade ansökningar	Andel från kvinnor	Andel beviljade från kvinnor/män
Blekinge	45,22%	31,29%	1,42%	88,46	16,67%	92,31/87,69
Dalarna	46,66%	32,60%	3,10%	93,22	27,68%	95,92/92,19
Gotland	49,36%	34,49%	1,90%	61,74	22,61%	30,77/70,79
Gävleborg	46,15%	32,72%	3,68%	96,79	27,81%	96,15/97,04
Halland	48,27%	30,18%	6,11%	84,60	20,45%	66,67/89,21
Jämtland	48,08%	34,10%	3,02%	98,16	23,04%	96,00/98,80
Jönköping	45,63%	25,33%	4,70%	78,17	20,06%	64,71/81,55
Kalmar	46,40%	29,73%	5,18%	81,45	23,58%	76,00/83,13
Kronoberg	45,71%	28,21%	4,88%	92,23	26,21%	82,72/95,61
Norrbottn	45,87%	33,81%	2,92%	90,13	35,53%	94,44/87,76
Skåne	47,80%	30,90%	13,89%	74,48	19,52%	66,48/76,42
Stockholm	47,98%	33,59%	2,30%	87,60	28,10%	91,18/86,21
Södermanland	47,87%	32,24%	3,25%	78,05	16,10%	72,73/79,07
Uppsala	50,35%	36,04%	3,77%	74,10	29,08%	72,60/74,72
Värmland	46,34%	30,55%	4,33%	91,49	20,57%	89,66/91,96
Västerbotten	47,02%	34,28%	3,09%	94,39	15,82%	87,10/95,76
Västernorrland	46,72%	33,11%	2,62%	89,50	23,20%	90,48/89,21
Västmanland	46,28%	30,31%	2,40%	97,33	22,67%	94,12/98,28
Västra Götaland	47,04%	31,60%	16,61%	85,13	25,40%	80,92/86,56
Örebro	47,26%	29,50%	3,24%	92,59	23,81%	86,67/94,44
Östergötland	46,18%	30,19%	4,36%	85,52	18,86%	83,93/85,89

12,66% kommer från icke definierade branscher. Av kvinnornas ansökningar kommer 13,45% från odefinierade branscher.

När vi analyserar andel ansökningar på länsbasis ser vi att Västra Götaland står för största andelen ansökningar med närmare 17 procent av ansökningarna, följt av Skåne med cirka 14 procent. Halland står för drygt sex procent och Kronoberg och Jönköping har båda runt 5 procent av ansökningarna. Övriga län har ansökningsandelar mellan 1-4 procent av totala antalet ansökningar. Vi finner också vissa väsentliga skillnader i andelen beviljade ansökningar. Högst andel finner vi i Jämtland och Västmanland där 97-99 procent av ansökningarna beviljas, medan Gotland och Skåne båda har en andel beviljade ansökningar under 75 procent. Även då vi ser till andelen ansökningar som skickats in av kvinnor skiljer sig länen väsentligt åt. Andelen kvinnliga ansökningar från Västerbotten, Södermanland, Blekinge, Skåne och Östergötland är alla under 20 procent, medan andelen i Stockholm och Uppsala är närmare 30 procent. I Norrbotten är andelen som allra högst och uppgår till över 36 procent. Dock är andelen kvinnliga sökande konstant på en lägre nivå än de manliga sökande i samtliga län (värt att notera är att företagsansökningar inte är med i denna

jämförelse). Andelen kvinnliga sökanden är också på en konstant lägre nivå än vad gruppen utgör som andel av arbetskraften alternativt på chefspositioner i samtliga län. Andelen kvinnliga sökanden ligger kring 16-25 procent för de flesta av länen. Samtidigt utgör kvinnor cirka 45-50 procent av arbetskraften och cirka 30-35 procent av chefsjobben i samtliga län. Det enda län där andelen kvinnliga sökanden är i par med andel kvinnliga chefspositioner är i Norrbotten.

När det gäller skillnad i bifall mellan kvinnor och män finner vi störst skillnad på Gotland, där cirka 30 procent av kvinnors ansökningar blev beviljade jämfört med cirka 70 procent för männen. Dock ska man komma ihåg att Gotland har en relativt låg andel ansökningar och att därför ett relativt få antal avslag kan ge en hög andel. Även Halland har en relativt stor skillnad i andelen beviljade ansökningar mellan kvinnor och män. Här har kvinnor fått cirka 67 procent av ansökningarna beviljade, medan motsvarande siffra för män är 89 procent. Det finns också län där kvinnor har fått en större andel av sina ansökningar beviljade. I Stockholm har kvinnor fått 91 procent beviljade att jämföras med mäns 86 procent. Även i Dalarna har kvinnor en högre andel beviljade ansökningar. Rent generellt beviljas en högre andel manliga sökanden än kvinnliga.

För att ytterligare förtydliga ansöknings- och beviljandestrukturer mellan länen redovisas siffrorna också med företag inkluderade i analysen (se Tabell 5 nedan).

Tabell 5: Ansöknings- och bifallsstrukturer per län inklusive företag

		Antal Ansökningar	Andel ansökningar	Andel utan företag	Andel beviljade ansökningar
Blekinge län	M	65	45,14%	83,33%	87,69%
Blekinge län	K	13	9,03%	16,67%	92,31%
Blekinge län	F	66	45,83%		98,48%
		144			
Dalarnas län	M	128	40,76%	72,32%	92,19%
Dalarnas län	K	49	15,61%	27,68%	95,92%
Dalarnas län	F	137	43,63%		94,16%
		314			
Gotlands län	M	89	46,35%	77,39%	70,79%
Gotlands län	K	26	13,54%	22,61%	30,77%
Gotlands län	F	77	40,10%		79,22%
		192			
Gävleborgs län	M	135	36,29%	72,19%	97,04%
Gävleborgs län	K	52	13,98%	27,81%	96,15%
Gävleborgs län	F	185	49,73%		89,73%
		372			
Hallands län	M	315	50,97%	79,55%	89,21%
Hallands län	K	81	13,11%	20,45%	66,67%
Hallands län	F	222	35,92%		90,09%
		618			
Jämtlands län	M	167	54,58%	76,96%	98,80%
Jämtlands län	K	50	16,34%	23,04%	96,00%
Jämtlands län	F	89	29,08%		100,00%
		306			
Jönköpings län	M	271	56,93%	79,94%	81,55%
Jönköpings län	K	68	14,29%	20,06%	64,71%
Jönköpings län	F	137	28,78%		91,24%
		476			
Kalmar län	M	243	46,37%	76,42%	83,13%
Kalmar län	K	75	14,31%	23,58%	76,00%
Kalmar län	F	206	39,31%		81,55%
		524			
Kronobergs län	M	228	46,15%	73,79%	95,61%
Kronobergs län	K	81	16,40%	26,21%	82,72%
Kronobergs län	F	185	37,45%		96,22%
		494			
Norrbottnens län	M	98	33,22%	64,47%	87,76%
Norrbottnens län	K	54	18,31%	35,53%	94,44%
Norrbottnens län	F	143	48,47%		90,91%
		295			
Skåne län	M	738	52,49%	80,48%	76,42%
Skåne län	K	179	12,73%	19,52%	66,48%
Skåne län	F	489	34,78%		72,19%

1406					
Stockholms län	M	87	37,34%	71,90%	86,21%
Stockholms län	K	34	14,59%	28,10%	91,18%
Stockholms län	F	112	48,07%		97,32%
233					
Södermanlands län	M	172	52,28%	83,90%	79,07%
Södermanlands län	K	33	10,03%	16,10%	72,73%
Södermanlands län	F	124	37,69%		85,48%
329					
Uppsala län	M	178	46,72%	70,92%	74,72%
Uppsala län	K	73	19,16%	29,08%	72,60%
Uppsala län	F	130	34,12%		86,15%
381					
Värmlands län	M	224	51,14%	79,43%	91,96%
Värmlands län	K	58	13,24%	20,57%	89,66%
Värmlands län	F	156	35,62%		93,59%
438					
Västerbottens län	M	165	52,72%	84,18%	95,76%
Västerbottens län	K	31	9,90%	15,82%	87,10%
Västerbottens län	F	117	37,38%		94,87%
313					
Västernorrlands län	M	139	52,45%	76,80%	89,21%
Västernorrlands län	K	42	15,85%	23,20%	90,48%
Västernorrlands län	F	84	31,70%		98,81%
265					
Västmanlands län	M	116	47,74%	77,33%	98,28%
Västmanlands län	K	34	13,99%	22,67%	94,12%
Västmanlands län	F	93	38,27%		98,92%
243					
Västra Götalands län	M	893	53,12%	74,60%	86,56%
Västra Götalands län	K	304	18,08%	25,40%	80,92%
Västra Götalands län	F	484	28,79%		88,02%
1681					
Örebro län	M	144	43,90%	76,19%	94,44%
Örebro län	K	45	13,72%	23,81%	86,67%
Örebro län	F	139	42,38%		93,53%
328					
Östergötlands län	M	241	54,65%	81,14%	85,89%
Östergötlands län	K	56	12,70%	18,86%	83,93%
Östergötlands län	F	144	32,65%		91,67%
441					

Tabell 5 visar fördelningen av ansökningar mellan män, kvinnor och företag. Klart är att andelen kvinnliga sökande är på en väsentligt mycket lägre nivå än ansökningsdelen för företag och män. Andelen ansökningar som kommer från kvinnor ligger i allmänhet mellan 10 och 20 procent (när företagsansökningar är inräknade). Män står för den högsta andelen ansökningar i Jämtland, Jönköping, Östergötland, Västra Götaland, Västerbotten, Södermanland, Skåne, Värmland, Västernorrland och Halland. I samtliga län står män för mer än hälften av ansökningarna (när företagsansökningarna är inkluderade).

Företagen står för högst andel ansökningar i Gävleborg, Stockholm, Norrbotten och Blekinge, samtliga med en andel över 45 procent. Andelen företagsansökningar är som lägst i Västra Götaland, Jönköping och Jämtland, där företagsansökningarna står för färre än 30 procent.

I de allra flesta länen är det också företagsansökningarna som i högst grad blir beviljade. I ett fåtal fall ligger mäns ansökningar på en högre beviljandegrad. Detta gäller i Kalmar, Skåne, Västerbotten samt i Örebro. Endast i ett fall, Norrbotten, har kvinnliga ansökningar högst beviljandeandel. I 16 av de 21 länen har kvinnliga ansökningar den lägsta beviljandeandelen.

Som tidigare diskuterats kan den låga beviljandegraden vara ett resultat av andra strukturer. Exempelvis kan vissa län ha högre andelar tillverkningsindustri alternativt mer fiske/jordbruk/skogsindustri – båda mansdominerade industrier med låga andelar kvinnor både inom arbetskraften och på chefspositioner. Varje län kartläggs därför separat i appendix 1. Där redovisas också andelen kvinnliga anställda och andelen kvinnliga chefer per län för att ha som referenspunkt.

Vi lämnar därmed själva kartläggningen av ansöknings- och bifallsmönster och går vidare till vår multivariata regressionsanalys, där vi har möjlighet att kontrollera för en rad variabler simultant och därmed kan isolera könseffekter på ett mer effektivt sätt.

3.2 Regressionsanalys

Den andra delen av denna analys fokuserar på en så kallad regressionsanalys. På många vis relaterar den till den första delen av analysen, som var mer av en kartläggning. En regressionsanalys ger oss möjlighet att testa sambanden och inkludera en rad möjliga förklaringsvariabler på en och samma gång, medan kartläggningen ger en möjlighet att jämföra mer översiktligt.

I regressionsanalysen (probit-regression) analyserar vi sannolikheten för att få en ansökan beviljad givet en rad olika förklaringsvariabler. De variabler som inkluderas i modellen är vilket län som behandlat ansökan, huruvida det är ett företag eller inte som ansöker, hur mycket pengar som ansöks om, vilket år ansökan registreras, samt vilken typ av åtgärd man ansöker om pengar för. Till detta lägger vi också huruvida det är en kvinna eller man som söker. Genom att testa på detta vis kan vi fånga upp information som kanske redan finns i någon annan variabel. Till exempel, om det visar sig att kvinnor får färre ansökningar beviljade, beror det i så fall på att de är kvinnor, eller är det att de ansöker om mindre/större belopp, för andra typer av åtgärder än män, eller kanske att man bor i ett visst län. Om så är fallet och kön de facto inte spelar en signifikant roll för sannolikheten för att få ansökan godkänd blir köns-variabeln inte signifikant i analysen. Som ett andra steg i analysen kör vi samma regressionsmodell per län⁴, för att se om mönstret ser olika ut i olika län. På detta vis kan vi analysera hur det påverkar kvinnors sannolikhet att få sin ansökan beviljad beroende på i vilket län ansökan kommer in.

Eftersom syftet med analysen inte är att avgöra om det är mer troligt att få sin ansökan godkänd mer generellt beroende på de övriga förklaringsvariablerna, så redovisas inte resultatet av dessa. Istället fokuserar Tabell 6 enbart på huruvida kön spelar signifikant roll för sannolikheten att få sin ansökan beviljad samt om denna effekt är positiv eller negativ, dvs. är det större eller mindre sannolikhet att få en ansökan beviljad om man är kvinna?

⁴ I detta fall plockas naturligtvis län ut som förklaringsvariabel ur modellen.

Tabell 6: Regressionsresultat för sannolikheten att få sin ansökan beviljad om man är kvinna

Region	Tecken på koefficienten	Signifikans
Sverige	-	Sign på 1% nivå
Blekinge län	NA	Ej signifikant
Dalarnas län	NA	Ej signifikant
Gotlands län	-	Sign på 1% nivå
Gävleborgs län	NA	Ej signifikant
Hallands län	-	Sign på 1% nivå
Jämtlands län	NA	Ej signifikant
Jönköpings län	-	Sign på 5% nivå
Kalmar län	NA	Ej signifikant
Kronobergs län	-	Sign på 1% nivå
Norrbottnens län	NA	Ej signifikant
Skåne län	-	Sign på 5% nivå
Stockholms län	NA	Ej signifikant
Södermanlands län	NA	Ej signifikant
Uppsala län	NA	Ej signifikant
Värmlands län	NA	Ej signifikant
Västerbottens län	-	Sign på 10% nivå
Västernorrlands län	NA	Ej signifikant
Västmanlands län	NA	Ej signifikant
Västra Götalands län	-	Sign på 10% nivå
Örebro län	NA	Ej signifikant
Östergötlands län	NA	Ej signifikant

Översta raden i Tabell 6 visar att det i Sverige som helhet har en negativ och signifikant effekt på sannolikheten att få ansökan beviljad om man är kvinna. Detta resultat är samtidigt inte en effekt av att de exempelvis ansöker om mindre/större belopp, för andra typer av åtgärder än män, eller kanske under ett visst år. Resultatet är signifikant på 1-procentsnivån vilket anses vara starkt signifikant.

Det kan finnas skillnader mellan län i hur villkor för ansökningar sätts upp, liksom behandlingen av dessa. I den nedre delen av tabellen visar vi resultatet av regressionsanalysen på länsnivå, återigen kontrollerat för om det är ett företag, typ av åtgärd, år för ansökan, samt ansökt belopp. Resultatet visar att det i de allra flesta län inte finns en signifikant skillnad i sannolikheten att få sin ansökan beviljad som beror på vilket kön man har. Detta gäller Blekinge, Dalarna, Gävleborg, Jämtland, Kalmar, Norrbotten, Stockholm, Södermanland, Uppsala, Värmland, Västernorrland, Västmanland, Örebro och Östergötland. I samtliga dessa län varken ökar eller minskar sannolikheten för att få sin ansökan beviljad om man är en kvinna.

Dock finns det också län där bilden ser annorlunda ut och där det signifikant minskar sannolikheten att få sin ansökan beviljad om man är kvinna. Detta gäller främst Gotland, Halland och Kronoberg, där det i alla tre fall är negativt och signifikant på 1-procentsnivån. Även i Jönköping och Skåne län minskar sannolikheten att få sin ansökan beviljad om man är kvinna med en 5-procentig signifikansnivå, vilket också anses som relativt stark signifikans. Slutligen i Västerbotten samt i Västra Götaland finner vi en negativ sannolikhet för kvinnor att få sin ansökan beviljad, dock på en svagare signifikansnivå (10 procent), vilket kan anses som ett något svagare resultat. Dock finns det anledning att i samtliga dessa fall se närmare på vad som skulle kunna påverka det för kvinnor negativa utfallet för sannolikheten att få sin ansökan beviljad.

4 SLUTSATSER

Syftet med denna rapport var att:

- (1) genom en litteraturoversikt kartlägga om det i forskningen finns rapporterade skillnader mellan kvinnors och mäns företagande.
- (2) kartlägga de ansökningar om företagsstöd som kommit in mellan åren 2008 till 2010, samt relatera dessa mönster till hur strukturer ser i ut i den svenska ekonomin (både med avseende på län och industristrukturer) som helhet.
- (3) genomföra en multivariat regressionsanalys som tar eventuella strukturella skillnader med i beräkningen för att se om kön kan förklara sannolikheten för att få sin ansökan beviljad. Detta görs både på länsnivå och för landet som helhet.

Enligt litteraturoversikten visade tidigare forskning vissa skillnader mellan kvinnor och män med avseende på bland annat motiv till att starta eget, där kvinnor oftast drivs av en önskan att kunna kombinera arbetsliv och privatliv eller att undkomma det osynliga glastaket medan män oftast drivs av en vilja att kunna förverkliga sina idéer. Dock gick åsikterna ofta isär och då studierna är gjorda i olika länder vid olika tidpunkter går det inte att säga vilka som har rätt och vilka fel. Vissa studier antydde dessutom att kvinnor missgynnas i samband med finansiering av sina verksamheter och att de möter fler hinder på landsbygden än i städer. Ett svår utforskat område som tros ha stor betydelse är kulturella normer och attityder i samband med en segregerad arbetsmarknad.

Kartläggningen visade på tydliga strukturella skillnader, framförallt med avseende på industristrukturer. Närmare 60 procent av alla ansökningar som kommit in kom från industrisektorn Fiske/Jordbruk/Skog, där enbart en av fem som arbetar är kvinnor, och andelen kvinnliga chefer är så pass låg som 12 procent. Från sektorer där kvinnor är överrepresenterade, så som standardiserade tjänster och kunskapsindustrier, kom enbart 17 respektive 4 procent av totala antalet ansökningar. Dessa båda branscher hade samtidigt en lägre bifallsandel (78 respektive 73 procent) än ansökningar från Fiske/Jordbruk/Skog (86 procent). Kartläggningen visade också på vissa skillnader mellan län, både vad gäller totala andelen beviljningar, men också med relativt stora skillnader mellan kvinnor och mäns ansökningar.

Resultatet från regressionsanalysen visade på en signifikant lägre sannolikhet att få sin ansökan beviljad, även då industristruktur, belopp och åtgärd hade tagits med i beräkningen. Dock fann vi tydliga skillnader mellan länen. I vissa län fann vi ingen signifikant skillnad, varken positiv eller negativ, i sannolikheten att få sin ansökan beviljad baserad på kön. Dessa län var Blekinge, Dalarna, Gävleborg, Jämtland, Kalmar, Norrbotten, Stockholm, Södermanland, Uppsala, Värmland, Västernorrland, Västmanland, Örebro och Östergötland. Dock var fann vi i en rad län att det fanns en signifikant negativ påverkan på sannolikheten att få sin ansökan beviljad om en kvinna skickat in ansökan. Dessa län var Blekinge, Dalarna, Gävleborg, Jämtland, Kalmar, Norrbotten, Stockholm, Södermanland, Uppsala, Värmland, Västernorrland, Västmanland, Örebro och Östergötland.

Varför ser det då ut som det gör? Det kan naturligtvis finnas en rad förklaringar till detta. Dels kan det vara skillnader i direktiv mellan länen, som har en påverkan både på benägenheten att skicka in en ansökan likväl som att få den beviljad. Men det kan också finnas andra institutionella och strukturella faktorer som påverkar resultaten. Vi skulle därför vilja rekommendera en uppföljningsstudie där detta studeras mer i detalj.

REFERENSER

- A. Katz, J., & M. Williams, P. (1997). Gender, self-employment and weak-tie networking through formal organizations. *Entrepreneurship & Regional Development*, 9(3), 183-198.
- Alesina, A., Lotti, F., & Mistrulli, P. E. (2008). Do women pay more for credit? Evidence from Italy. Unpublished Working Paper. Harvard Institute of Economic Research.
- Axelsson, M. (2006). *Ifrågasatta företagare - Konkursförvaltarens syn på kvinnor och män som företagsgäldenärer under 1900-talet*. Univeristy of Uppsala, Uppsala.
- Becker-Blease, J. R., & Sohl, J. E. (2007). Do women-owned businesses have equal access to angel capital? *Journal of Business Venturing*, 22, 503-521.
- Bellucci, A., Borisov, A., & Zazzaro, A. (2010). Does gender matter in firm-bank relationships? Evidence from small business lending. *Journal of Banking & Finance*, 34, 2968-2984.
- Birley, S. (1989). FEMALE ENTREPRENEURS: ARE THE REALLY ANY DIFFERENT? [Article]. *Journal of Small Business Management*, 27(1), 32-37.
- Blomberg, E., Waldemarson, Y., & Wottle, M. (2011). Jämställt företagande 1990-2010. In E. Blomberg, G. Hedlund & M. Wottle (Eds.), *Kvinnors företagande - Mål eller medel?* Stockholm: SNS Förlag.
- Boden, R. J. J., & Nucci, A. R. (2000). On the survival prospects of men's and women's new business ventures. *Journal of Business Venturing*, 15, 347-362.
- Bornefalk, A. (2010). *Fortsätt förändra! Kvinnor vill fortfarande inte driva företag med anställda*. Stockholm: Svenskt Näringsliv.
- Brickman Elam, A. (2008). *Gender and entrepreneurship - A multilevel theory and analysis*. Cheltenham: Edward Elgar.
- Brush, C., & Gatewood, E. J. (2008). Women growing businesses: Clearing the hurdles. *Business Horizons*, 51, 175-179.
- Brush, C. G. (1992). Research on Women Business Owners: Past Trends, a New Perspective and Future Directions. [Article]. *Entrepreneurship: Theory & Practice*, 16(4), 5-30.
- Buttner, E. H. (2001). Examining female entrepreneurs' management style: An application of a relational frame. *Journal of Business Ethics*, 29(3), 253-269.
- Buttner, E. H., & Moore, D. P. (1997). Women's organizational exodus to entrepreneurship: Self-reported motivations and correlates with success. *Journal of Small Business Management*, 35(1), 34-46.
- Buttner, E. H., & Rosen, B. (1988). Bank loan officers' perceptions of the characteristics of men, women, and successful entrepreneurs. *Journal of Business Venturing*, 3(3), 249-258.
- Buttner, E. H., & Rosen, B. (1989). Funding new business ventures: Are decision makers biased against women entrepreneurs? . *Journal of Business Venturing*, 4, 249-261.
- Caputo, R. K., & Dolinsky, A. (1998). Women's choice to pursue self-employment: The Role of financial and human capital of household members. *Journal of Small Business Management*, 36(3), 8-17.
- Carter, N., Williams, M., & Reynolds, P. (1997). Discontinuance among new firms in retail: The influence of initial resources, strategy, and gender. *Journal of Business Venturing*, 12(2), 125-145.
- Carter, S., & Rosa, P. (1998). The financing of male- and female-owned businesses. [Article]. *Entrepreneurship & Regional Development*, 10(3), 225-241.
- Chaganti, R. (1986). MANAGEMENT IN WOMEN-OWNED ENTERPRISES. [Article]. *Journal of Small Business Management*, 24(4), 18-29.
- Chaganti, R., & Parasuraman, S. (1996). A Study of Impacts of Gender on Business Performance and Management Patterns in Small Business. [Article]. *Entrepreneurship: Theory & Practice*, 21(2), 73-75.
- Charness, G., & Gneezy, U. (2011). Strong evidence for gender differences in risk taking. *Journal of Economic Behaviour & Organization*.
- Coleman, S. (2000). Access to capital and terms of credit: A comparison of men- and women- owned small businesses. *Journal of Small Business Management*, 38(3), 37-52.

- Coughlin, J. H., & Thomas, A. R. (2002). *The rise of women entrepreneurs - People, processes, and global trends*. Westport: Quorum Books.
- DeMartino, R., & Barbato, R. (2003). Differences between women and men MBA entrepreneurs: exploring family flexibility and wealth creation as career motivators. *Journal of Business Venturing*, 18, 815-832.
- DeTienne, D. R., & Chandler, G. N. (2007). The Role of Gender in Opportunity Identification. [Article]. *Entrepreneurship: Theory & Practice*, 31(3), 365-386.
- Dolinsky, A. L., Caputo, R. K., Pasumarty, K., & Quazi, H. (1993). The Effects of Education on Business Ownership: A Longitudinal study of Women. [Article]. *Entrepreneurship: Theory & Practice*, 18(1), 43-53.
- Driga, O., Lafuente, E., & Vaillant, Y. (2008). Reasons for the relatively lower entrepreneurial activity levels of rural women in Spain. *Sociologica Ruralis*, 49(1), 70-96.
- Fasci, M. A., & Valdez, J. (1998). A performance contrast of male- and female-owned small accounting practices. *Journal of Small Business Management*, 36(3), 1-7.
- Fay, M., & Williams, L. (1993). Gender bias and the availability of business loans. *Journal of Business Venturing*, 8(4), 363-376.
- Fischer, E. M., Reuber, R. A., & Dyke, L. S. (1993). A theoretical overview and extension of research on sex, gender, and entrepreneurship. *Journal of Business Venturing*, 8, 151-168.
- Furdas, M., & Kohn, K. (2010). What's the difference?! Gender, personality, and the propensity to start a new business. The Institute for the Study of Labour (IZA).
- Gardiner, M., & Tiggemann, M. (1999). Gender differences in leadership style, job stress and mental health in male- and female-dominated industries. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 72, 301-315.
- Gupta, V. K., Turban, D. B., Wasti, S. A., & Sikdar, A. (2009). The Role of Gender Stereotypes in Perceptions of Entrepreneurs and Intentions to Become an Entrepreneur. [Article]. *Entrepreneurship: Theory & Practice*, 33(2), 397-417.
- Haines, G. H., Jr., Orser, B. J., & Riding, A. L. (1999). Myths and realities: An empirical study of banks and the gender of small business clients. *Canadian Journal of Administrative Sciences*, 16(4), 291-307.
- Hauge, E. S., & Havnes, P.-A. (2005). Introduction: Business owners in a volatile economic environment. In E. S. Hauge & P.-A. Havnes (Eds.), *Women entrepreneurs - Theory, research and policy implications*. Kristiansand: Høyskoleforlaget Norwegian Academic Press.
- Haynes, G. W., & Haynes, D. C. (1999). The debt structure of small businesses owned by women in 1987 and 1993. *Journal of Small Business Management*, 37(2), 1-19.
- Hedfeldt, M. (2011). Verkliga och imaginära företagande kvinnor. In E. Blomberg, G. Hedlund & M. Wottle (Eds.), *Kvinnors företagande - Mål eller medel?* Stockholm: SNS Förlag.
- Holmquist, C. (1996). The female entrepreneur - woman and/or entrepreneur. In NUTEK (Ed.), *Aspects of women's entrepreneurship* (Vol. 1996:10). Stockholm: NUTEK.
- Hughes, K. D. (2003). Pushed or Pulled? Women's Entry into Self-Employment and Small Business Ownership. [Article]. *Gender, Work & Organization*, 10(4), 433-454.
- Johansson, J., & Malmström, M. (2008). Riskkapitalmarknaden - ett glastak för kvinnors företagande? In P. Larsson, U. Göransson & M. Lagerholm (Eds.), *Sesam öppna dig! Forskarperspektiv på kvinnors företagande* (Vol. 2008:20). Stockholm: VINNOVA.
- Jordbruksverket. (2005). *Jämställdhet inom jordbruket och landsbygden* (No. 2005:17). Jönköping.
- Jordbruksverket. (2009). *Företagandet på landsbygden - Stad eller land, gör det någon skillnad?* (No. 2009:2). Jönköping: Jordbruksverket.
- Jordbruksverket. (2011). *Vem är chef här egentligen? Om landsbygdsprogram och mångfald*. (No. 2011:8). Jönköping: Jordbruksverket.
- Kalleberg, A. L., & Leicht, K. T. (1991). Gender and Organizational Performance: Determinants of Small Business Survival and Success. *Academy of Management Journal*, 34(1), 136-136.
- Langowitz, N., & Minniti, M. (2007). The Entrepreneurial Propensity of Women. [Article]. *Entrepreneurship: Theory & Practice*, 31(3), 341-364.
- Lee-Gosselin, H., & Grise, J. (1990). Are Women Owner-Managers Challenging Our Definitions of Entrepreneurship? An In-Depth Survey. *Journal of Business Ethics*, 9(4,5), 423-423.

- Lerner, M., Brush, C., & Hisrich, R. (1997). Israeli women entrepreneurs: An examination of factors affecting performance. *Journal of Business Venturing*, 12(4), 315-339.
- Ljunggren, E., & Kolvereid, L. (1996). New business formation: does gender make a difference? *Women in Management Review*, 11(4), 3-12.
- Loscocco, K., & Bird, S. R. (2012). Gendered Paths. *Work and Occupations*, 39(2), 183-219.
- Marlow, S. (1997). Self-employed women — new opportunities, old challenges? *Entrepreneurship & Regional Development*, 9(3), 199-210.
- Masters, R., & Meier, R. (1988). Sex Differences and Risk-Taking Propensity of Entrepreneurs. *Journal of Small Business Management*, 26(1), 31-31.
- Matthews, C. H., & Moser, S. B. (1996). A longitudinal investigation of the impact of family background and gender on interest in small firm ownership. *Journal of Small Business Management*, 34(2), 29-29.
- McGowan, P., & Hampton, A. (2007). An exploration of networking practices of female entrepreneurs. In N. M. Carter, C. Henry, B. Ó Cinnéide & K. Johnston (Eds.), *Female entrepreneurship - Implications for education, training and policy*. London: Routledge.
- Merrett, C. D., & Gruidl, J. J. (2000). Small Business Ownership in Illinois: The Effect of Gender and Location on Entrepreneurial Success. *The Professional Geographer*, 52(3), 425-436.
- NUTEK. (2003). *Kvinnors företagande - format av smhället*. Stockholm: NUTEK.
- NUTEK. (2006). *Kvinnors och mäns företagande*. Stockholm: NUTEK.
- Näsman, B. (2006). Nätverk främjar kvinnors företagande. In NUTEK (Ed.), *Lokal ekonomi för hållbar tillväxt*. Stockholm: NUTEK.
- Orser, B. J., & Foster, M. K. (1994). Lending practices and Canadian women in micro-based businesses. *Women in Management Review*, 9(5), 11-19.
- Pettersson, K. (2008). Hur påverkas kvinnors företagande av familj och privatliv? In P. Larsson, U. Göransson & M. Lagerholm (Eds.), *Sesam öppna dig! Forskarperspektiv på kvinnors företagande*. Stockholm: Vinnova.
- Powell, G. N., & Eddleston, K. A. (2008). The paradox of the contented female business owner. *Journal of Vocational Behaviour*, 73, 24-36.
- Powell, M., & Ansic, D. (1997). Gender differences in risk behaviour in financial decision-making: An experimental analysis. *Journal of Economic Psychology*, 18, 605-628.
- Riding, A. L., & Swift, C. S. (1990). Women business owners and terms of credit: Some empirical findings of the Canadian experience. *Journal of Business Venturing*, 5(5), 327-340.
- Rietz, A. D., & Henrekson, M. (2000). Testing the female underperformance hypothesis. *Small Business Economics*, 14(1), 1-10.
- Robb, A. M., & Watson, J. (2012). Gender differences in firm performance: Evidence from new ventures in the United States. *Journal of Business Venturing*, 27(5), 544-558.
- Roper, S., & Scott, J. M. (2009). Perceived Financial Barriers and the Start-up Decision. *International Small Business Journal*, 27(2), 149-171.
- Sangregorio, I. L. (1996). Woman to woman. In NUTEK (Ed.), *Aspects of women's entrepreneurship*. Stockholm: NUTEK.
- Sena, V., Scott, J., & Roper, S. (2012). Gender, borrowing patterns and self-employment: some evidence for England. *Small Business Economics*, 38(4), 467-480.
- Sundin, E. (2002). Företagandets manliga prägling - orsaker och konsekvenser. In C. Holmquist & E. Sundin (Eds.), *Företagerskan - Om kvinnor och entreprenörskap*. Stockholm: SNS Förlag.
- Tillväxtverket. (2009). *Kvinnors och mäns företagande*. Stockholm: Tillväxtverket.
- Watson, J. (2002). Comparing the Performance of Male- i and Female-Controlled Businesses: Relating Outputs to Inputs. [Article]. *Entrepreneurship: Theory & Practice*, 26(3), 91-100.
- Watson, J. (2003). Failure Rates for Female-Controlled Businesses: Are They Any Different? *Journal of Small Business Management*, 41(3), 262-277.
- Verheul, I., Uhlaner, L., & Thurik, R. (2005). Business accomplishments, gender and entrepreneurial self-image. *Journal of Business Venturing*, 20, 483-518.

APPENDIX A: KÖNSSTRUKTURER INOM INDUSTRISEKTOR PER LÄN.

Län	Sektor	Andel kvinnliga anställda	Andel kvinnliga chefer
Blekinge län	Fiske, Jordbruk, Skog	15,36%	6,25%
	Tillverkning	18,48%	6,55%
	Stand. tjänster	60,57%	39,59%
	Kunskap	53,43%	45,20%
Dalarnas län	Fiske, Jordbruk, Skog	19,74%	10,00%
	Tillverkning	18,10%	7,25%
	Stand. tjänster	59,12%	40,28%
	Kunskap	61,75%	46,78%
Gotlands län	Fiske, Jordbruk, Skog	16,07%	9,52%
	Tillverkning	14,84%	7,04%
	Stand. tjänster	58,22%	41,32%
	Kunskap	62,12%	43,18%
Gävleborgs län	Fiske, Jordbruk, Skog	17,15%	7,28%
	Tillverkning	16,92%	8,47%
	Stand. tjänster	58,69%	40,76%
	Kunskap	63,81%	49,53%
Hallands län	Fiske, Jordbruk, Skog	20,53%	7,45%
	Tillverkning	19,57%	6,54%
	Stand. tjänster	58,05%	36,26%
	Kunskap	64,73%	45,80%
Jämtlands län	Fiske, Jordbruk, Skog	15,08%	9,09%
	Tillverkning	15,77%	10,57%
	Stand. tjänster	56,54%	40,21%
	Kunskap	60,92%	46,00%
Jönköpings län	Fiske, Jordbruk, Skog	18,51%	9,43%
	Tillverkning	24,46%	4,70%
	Stand. tjänster	56,74%	34,67%
	Kunskap	61,53%	41,66%
Kalmar län	Fiske, Jordbruk, Skog	17,42%	14,63%
	Tillverkning	20,15%	7,02%
	Stand. tjänster	59,76%	37,23%
	Kunskap	63,11%	47,70%
Kronobergs län	Fiske, Jordbruk, Skog	20,19%	13,24%
	Tillverkning	20,20%	5,36%
	Stand. tjänster	57,97%	36,43%
	Kunskap	61,49%	43,36%
Norrbottens län	Fiske, Jordbruk, Skog	15,88%	13,04%
	Tillverkning	14,20%	7,42%
	Stand. tjänster	57,66%	42,79%
	Kunskap	58,06%	46,63%
Skåne län	Fiske, Jordbruk, Skog	23,38%	14,46%
	Tillverkning	22,15%	8,69%
	Stand. tjänster	54,96%	34,95%
	Kunskap	58,09%	44,33%
Stockholms län	Fiske, Jordbruk, Skog	29,91%	15,34%
	Tillverkning	23,42%	13,00%

	Stand. tjänster	51,88%	35,78%
	Kunskap	53,29%	41,53%
Södermanlands län	Fiske, Jordbruk, Skog	23,91%	18,67%
	Tillverkning	20,68%	8,49%
	Stand. tjänster	58,28%	38,83%
	Kunskap	63,69%	46,89%
Uppsala län	Fiske, Jordbruk, Skog	19,14%	17,98%
	Tillverkning	20,35%	10,65%
	Stand. tjänster	58,67%	41,49%
	Kunskap	58,45%	46,07%
Värmlands län	Fiske, Jordbruk, Skog	17,84%	13,25%
	Tillverkning	17,62%	6,31%
	Stand. tjänster	57,62%	37,88%
	Kunskap	61,78%	42,71%
Västerbottens län	Fiske, Jordbruk, Skog	18,38%	11,95%
	Tillverkning	16,84%	6,44%
	Stand. tjänster	57,44%	43,39%
	Kunskap	57,98%	45,99%
Västernorrlands län	Fiske, Jordbruk, Skog	20,64%	8,06%
	Tillverkning	15,53%	5,19%
	Stand. tjänster	56,42%	40,44%
	Kunskap	60,44%	49,00%
Västmanlands län	Fiske, Jordbruk, Skog	19,58%	8,41%
	Tillverkning	21,23%	9,05%
	Stand. tjänster	57,84%	38,34%
	Kunskap	61,99%	48,45%
Västra Götalands län	Fiske, Jordbruk, Skog	19,87%	12,11%
	Tillverkning	21,66%	8,49%
	Stand. tjänster	55,49%	36,63%
	Kunskap	59,41%	46,75%
Örebro län	Fiske, Jordbruk, Skog	18,28%	11,27%
	Tillverkning	19,44%	7,24%
	Stand. tjänster	57,33%	35,59%
	Kunskap	60,81%	43,83%
Östergötlands län	Fiske, Jordbruk, Skog	17,10%	7,77%
	Tillverkning	18,47%	6,93%
	Stand. tjänster	57,01%	38,22%
	Kunskap	57,65%	43,06%

**APPENDIX B: ANSÖKNINGS- OCH BEVILJANDESTRUKTURER PER LÄN OCH
INDUSTRISEKTOR**

Blekinge:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	52	63,41%	88,14%	92,31%
Kvinna	7	8,54%	11,86%	100,00%
Företag	23	28,05%		100,00%
<i>Tillverkning</i>				
Man	5	45,45%	83,33%	80,00%
Kvinna	1	9,09%	16,67%	100,00%
Företag	5	45,45%		100,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	3	12,50%	75,00%	100,00%
Kvinna	1	4,17%	25,00%	100,00%
Företag	20	83,33%		95,00%
<i>Kunskap</i>				
Man	-	-	-	-
Kvinna	-	-	-	-
Företag	2	100,00%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	5	20,00%	44,44%	40,00%
Kvinna	4	16,00%		75,00%
Företag	16	64,00%	55,56%	100,00%

Dalarna:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	106	59,55%	76,26%	91,51%
Kvinna	33	18,54%	23,74%	96,97%
Företag	39	21,91%		97,44%
<i>Tillverkning</i>				
Man	8	40,00%	88,89%	100,00%
Kvinna	1	5,00%	11,11%	100,00%
Företag	11	55,00%		81,82%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	5	6,49%	29,41%	100,00%
Kvinna	12	15,58%	70,59%	91,67%
Företag	60	77,92%		93,33%
<i>Kunskap</i>				
Man	2	14,29%	100,00%	50,00%
Kvinna				
Företag	12	85,71%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	7	28,00%	70,00%	100,00%
Kvinna	3	12,00%	30,00%	100,00%
Företag	15	60,00%		93,33%

Gotland:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	66	60,00%	79,52%	72,73%
Kvinna	17	15,45%	20,48%	35,29%
Företag	27	24,55%		81,48%
<i>Tillverkning</i>				
Man	9	56,25%	90,00%	66,67%
Kvinna	1	6,25%	10,00%	100,00%
Företag	6	37,50%		50,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	4	10,53%	40,00%	75,00%
Kvinna	6	15,79%	60,00%	0,00%
Företag	28	73,68%		85,71%
<i>Kunskap</i>				
Man	5	45,45%	83,33%	60,00%
Kvinna	1	9,09%	16,67%	100,00%
Företag	5	45,45%		80,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	5	29,41%	83,33%	60,00%
Kvinna	1	5,88%	16,67%	0,00%
Företag	11	64,71%		72,73%

Gävleborg:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	119	70,83%	79,87%	96,64%
Kvinna	30	17,86%	20,13%	100,00%
Företag	19	11,31%		94,74%
<i>Tillverkning</i>				
Man	6	75,00%	85,71%	100,00%
Kvinna	1	12,50%	14,29%	100,00%
Företag	1	12,50%		100,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	-	-	-	-
Kvinna	8	8,42%	100,00%	100,00%
Företag	87	91,58%		93,10%
<i>Kunskap</i>				
Man	2	10,53%	100,00%	100,00%
Kvinna	-	-	-	-
Företag	17	89,47%		88,24%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	8	9,76%	38,10%	100,00%
Kvinna	13	15,85%	61,90%	84,62%
Företag	61	74,39%		83,61%

Halland:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	264	65,19%	89,19%	91,67%
Kvinna	32	7,90%	10,81%	75,00%
Företag	109	26,91%		93,58%
<i>Tillverkning</i>				
Man	21	38,89%	84,00%	76,19%
Kvinna	4	7,41%	16,00%	75,00%
Företag	29	53,70%		75,86%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	10	13,70%	26,32%	70,00%
Kvinna	28	38,36%	73,68%	71,43%
Företag	35	47,95%		100,00%
<i>Kunskap</i>				
Man	2	16,67%	22,22%	0,00%
Kvinna				
Företag	7	58,33%	77,78%	71,43%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	13	17,57%	46,43%	84,62%
Kvinna	15	20,27%	53,57%	46,67%
Företag	46	62,16%		86,96%

Jämtland:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	139	75,54%	84,76%	99,28%
Kvinna	25	13,59%	15,24%	100,00%
Företag	20	10,87%		100,00%
<i>Tillverkning</i>				
Man	8	50,00%	72,73%	100,00%
Kvinna	3	18,75%	27,27%	100,00%
Företag	5	31,25%		100,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	6	15,00%	37,50%	100,00%
Kvinna	10	25,00%	62,50%	80,00%
Företag	24	60,00%		100,00%
<i>Kunskap</i>				
Man	4	28,57%	66,67%	75,00%
Kvinna	2	14,29%	33,33%	100,00%
Företag	8	57,14%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	10	19,23%	50,00%	100,00%
Kvinna	10	19,23%	50,00%	100,00%
Företag	32	61,54%		100,00%

Jönköping:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	223	76,63%	87,11%	81,61%
Kvinna	33	11,34%	12,89%	66,67%
Företag	35	12,03%		91,43%
<i>Tillverkning</i>				
Man	19	41,30%	86,36%	84,21%
Kvinna	3	6,52%	13,64%	100,00%
Företag	24	52,17%		79,17%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	13	19,70%	40,63%	84,62%
Kvinna	19	28,79%	59,38%	73,68%
Företag	34	51,52%		94,12%
<i>Kunskap</i>				
Man	2	15,38%	22,22%	0,00%
Kvinna	7	53,85%	77,78%	14,29%
Företag	4	30,77%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	14	23,33%	70,00%	85,71%
Kvinna	6	10,00%	30,00%	66,67%
Företag	40	66,67%		95,00%

Kalmar:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	196	67,12%	86,73%	85,71%
Kvinna	30	10,27%	13,27%	86,67%
Företag	66	22,60%		89,39%
<i>Tillverkning</i>				
Man	21	47,73%		90,48%
Kvinna	4	9,09%	17,39%	75,00%
Företag	19	43,18%	82,61%	63,16%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	16	14,95%	34,04%	75,00%
Kvinna	31	28,97%	65,96%	61,29%
Företag	60	56,07%		70,00%
<i>Kunskap</i>				
Man	2	14,29%	33,33%	100,00%
Kvinna	4	28,57%	66,67%	100,00%
Företag	8	57,14%		62,50%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	10	14,93%	62,50%	80,00%
Kvinna	6	8,96%	37,50%	83,33%
Företag	51	76,12%		84,31%

Kronoberg:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	190	78,51%	85,20%	97,89%
Kvinna	33	13,64%	14,80%	87,88%
Företag	19	7,85%		100,00%
<i>Tillverkning</i>				
Man	15	31,25%	83,33%	80,00%
Kvinna	3	6,25%	16,67%	100,00%
Företag	30	62,50%		90,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	7	7,87%	18,92%	100,00%
Kvinna	30	33,71%	81,08%	76,67%
Företag	52	58,43%		94,23%
<i>Kunskap</i>				
Man	3	30,00%	75,00%	66,67%
Kvinna	1	10,00%	25,00%	0,00%
Företag	6	60,00%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	13	12,38%	48,15%	84,62%
Kvinna	14	13,33%	51,85%	85,71%
Företag	78	74,29%		98,72%

Norrbotten:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	72	52,17%	77,42%	86,11%
Kvinna	21	15,22%	22,58%	95,24%
Företag	45	32,61%		91,11%
<i>Tillverkning</i>				
Man	3	10,00%	21,43%	100,00%
Kvinna				
Företag	11	36,67%	78,57%	90,91%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	11	14,29%	40,74%	100,00%
Kvinna	16	20,78%	59,26%	87,50%
Företag	50	64,94%		98,00%
<i>Kunskap</i>				
Man	1	14,29%	50,00%	100,00%
Kvinna	1	14,29%	50,00%	100,00%
Företag	5	71,43%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	3	6,98%	23,08%	66,67%
Kvinna	13	30,23%	76,92%	100,00%
Företag	27	62,79%		74,07%

Skåne:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	603	63,14%	87,77%	77,61%
Kvinna	84	8,80%	12,23%	70,24%
Företag	268	28,06%		72,39%
<i>Tillverkning</i>				
Man	38	43,68%	80,85%	73,68%
Kvinna	9	10,34%	19,15%	88,89%
Företag	40	45,98%		57,50%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	25	14,53%	34,72%	48,00%
Kvinna	47	27,33%	65,28%	59,57%
Företag	100	58,14%		77,00%
<i>Kunskap</i>				
Man	34	49,28%	70,83%	73,53%
Kvinna	14	20,29%	29,17%	78,57%
Företag	21	30,43%		76,19%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	38	30,89%	60,32%	81,58%
Kvinna	25	20,33%	39,68%	52,00%
Företag	60	48,78%		71,67%

Stockholm:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	66	57,89%	88,00%	89,39%
Kvinna	9	7,89%	12,00%	77,78%
Företag	39	34,21%		97,44%
<i>Tillverkning</i>				
Man	9	40,91%	81,82%	66,67%
Kvinna	2	9,09%	18,18%	100,00%
Företag	11	50,00%		100,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	4	10,00%	28,57%	75,00%
Kvinna	10	25,00%	71,43%	100,00%
Företag	26	65,00%		96,15%
<i>Kunskap</i>				
Man	5	26,32%	83,33%	80,00%
Kvinna	1	5,26%	16,67%	100,00%
Företag	13	68,42%		92,31%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	3	7,89%	20,00%	100,00%
Kvinna	12	31,58%	80,00%	91,67%
Företag	23	60,53%		100,00%

Södermanland:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	135	69,23%	89,40%	80,74%
Kvinna	16	8,21%	10,60%	81,25%
Företag	44	22,56%		88,64%
<i>Tillverkning</i>				
Man	9	36,00%	90,00%	88,89%
Kvinna	1	4,00%	10,00%	100,00%
Företag	15	60,00%		93,33%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	13	29,55%	68,42%	61,54%
Kvinna	6	13,64%	31,58%	33,33%
Företag	25	56,82%		84,00%
<i>Kunskap</i>				
Man	4	23,53%	44,44%	75,00%
Kvinna	5	29,41%	55,56%	100,00%
Företag	8	47,06%		50,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	11	22,92%	68,75%	72,73%
Kvinna	5	10,42%	31,25%	60,00%
Företag	32	66,67%		87,50%

Uppsala:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	133	65,84%	79,17%	75,19%
Kvinna	35	17,33%	20,83%	80,00%
Företag	34	16,83%		85,29%
<i>Tillverkning</i>				
Man	19	52,78%	90,48%	73,68%
Kvinna	2	5,56%	9,52%	0,00%
Företag	15	41,67%		80,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	6	8,70%	20,69%	66,67%
Kvinna	23	33,33%	79,31%	65,22%
Företag	40	57,97%		90,00%
<i>Kunskap</i>				
Man	8	42,11%		75,00%
Man	5	26,32%	45,45%	60,00%
Kvinna				
Företag	6	31,58%	54,55%	83,33%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	14	25,45%	63,64%	71,43%
Kvinna	8	14,55%	36,36%	87,50%
Företag	33	60,00%		87,88%

Värmland:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	171	67,86%	82,61%	96,49%
Kvinna	36	14,29%	17,39%	97,22%
Företag	45	17,86%		97,78%
<i>Tillverkning</i>				
Man	15	53,57%	88,24%	66,67%
Kvinna	2	7,14%	11,76%	50,00%
Företag	11	39,29%		72,73%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	13	19,70%	46,43%	100,00%
Kvinna	15	22,73%	53,57%	80,00%
Företag	38	57,58%		94,74%
<i>Kunskap</i>				
Man	4	36,36%	100,00%	75,00%
Kvinna	-	-	-	-
Företag	7	63,64%		85,71%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	21	25,93%	80,77%	71,43%
Kvinna	5	6,17%	19,23%	80,00%
Företag	55	67,90%		94,55%

Västerbotten:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	152	73,08%	86,36%	95,39%
Kvinna	24	11,54%	13,64%	87,50%
Företag	32	15,38%		93,75%
<i>Tillverkning</i>				
Man	1	8,33%	100,00%	100,00%
Kvinna	-	-	-	-
Företag	11	91,67%		100,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	-	-	-	-
Kvinna	6	11,54%	100,00%	83,33%
Företag	46	88,46%		95,65%
<i>Kunskap</i>				
Man	3	37,50%	100,00%	100,00%
Kvinna	-	-	-	-
Företag	5	62,50%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	9	27,27%	90,00%	100,00%
Kvinna	1	3,03%	10,00%	100,00%
Företag	23	69,70%		91,30%

Västernorrland:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	108	70,13%	78,26%	92,59%
Kvinna	30	19,48%	21,74%	96,67%
Företag	16	10,39%		93,75%
<i>Tillverkning</i>				
Man	7	29,17%	70,00%	100,00%
Kvinna	3	12,50%	30,00%	66,67%
Företag	14	58,33%		100,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	12	33,33%	75,00%	75,00%
Kvinna	4	11,11%	25,00%	100,00%
Företag	20	55,56%		100,00%
<i>Kunskap</i>				
Man	2	33,33%	100,00%	0,00%
Kvinna	-	-	-	-
Företag	4	66,67%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	10	22,22%	66,67%	80,00%
Kvinna	5	11,11%	33,33%	60,00%
Företag	30	66,67%		100,00%

Västmanland:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	92	72,44%	89,32%	100,00%
Kvinna	11	8,66%	10,68%	90,91%
Företag	24	18,90%		100,00%
<i>Tillverkning</i>				
Man	6	42,86%	75,00%	100,00%
Kvinna	2	14,29%	25,00%	100,00%
Företag	6	42,86%		100,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	7	14,58%	33,33%	85,71%
Kvinna	14	29,17%	66,67%	92,86%
Företag	27	56,25%		96,30%
<i>Kunskap</i>				
Man	4	26,67%	57,14%	75,00%
Kvinna	3	20,00%	42,86%	100,00%
Företag	8	53,33%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	7	17,95%	63,64%	100,00%
Kvinna	4	10,26%	36,36%	100,00%
Företag	28	71,79%		100,00%

Västra Götaland:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	733	67,50%	81,63%	87,45%
Kvinna	165	15,19%	18,37%	78,79%
Företag	188	17,31%		86,70%
<i>Tillverkning</i>				
Man	50	48,54%	80,65%	76,00%
Kvinna	12	11,65%	19,35%	91,67%
Företag	41	39,81%		80,49%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	42	15,11%	31,82%	85,71%
Kvinna	90	32,37%	68,18%	91,11%
Företag	146	52,52%		91,78%
<i>Kunskap</i>				
Man	33	53,23%		90,91%
Man	5	8,06%	17,24%	80,00%
Kvinna				
Företag	24	38,71%	82,76%	83,33%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	44	28,95%	57,89%	86,36%
Kvinna	32	21,05%	42,11%	59,38%
Företag	76	50,00%		86,84%

Örebro:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	109	68,55%	85,83%	95,41%
Kvinna	18	11,32%	14,17%	83,33%
Företag	32	20,13%		100,00%
<i>Tillverkning</i>				
Man	12	35,29%	100,00%	91,67%
Kvinna	-	-	-	-
Företag	22	64,71%		86,36%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	11	14,67%	34,38%	90,91%
Kvinna	21	28,00%	65,63%	90,48%
Företag	43	57,33%		93,02%
<i>Kunskap</i>				
Man	2	22,22%	40,00%	50,00%
Kvinna	3	33,33%	60,00%	66,67%
Företag	4	44,44%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	10	19,61%	76,92%	100,00%
Kvinna	3	5,88%	23,08%	100,00%
Företag	38	74,51%		92,11%

Östergötland:

Sektor/Ansökande	Antal	Andel	Andel om företag exkluderas	Andel Beviljade Ansökningar
<i>Fiske, Jordbruk, Skog</i>				
Man	194	65,76%	85,84%	86,08%
Kvinna	32	10,85%	14,16%	90,63%
Företag	69	23,39%		91,30%
<i>Tillverkning</i>				
Man	13	38,24%	92,86%	100,00%
Kvinna	1	2,94%	7,14%	0,00%
Företag	20	58,82%		90,00%
<i>Standardiserade tjänster</i>				
Man	13	20,00%	48,15%	76,92%
Kvinna	14	21,54%	51,85%	85,71%
Företag	38	58,46%		94,74%
<i>Kunskap</i>				
Man	4	44,44%	66,67%	100,00%
Kvinna	2	22,22%	33,33%	100,00%
Företag	3	33,33%		100,00%
<i>Icke Definierat</i>				
Man	17	44,74%	70,83%	76,47%
Kvinna	7	18,42%	29,17%	57,14%
Företag	14	36,84%		85,71%

APPENDIX C: YRKESKODER SOM INKLUDERATS IN CHEFSDEFINITIONEN

Kod	Yrke
1210	Verkställande direktörer, verkschefer m. fl.
1221	Driftschefer inom jordbruk, trädgård, skogsbruk och fiske
1222	Driftschefer inom tillverkning, el-, värme- och vattenförsörjning
1223	Driftschefer inom byggverksamhet
1224	Driftschefer inom handel, hotell och restaurang, transport och kommunikation
1225	Driftschefer inom finansiell verksamhet, fastighetsbolag, företagstjänster m.m.
1226	Verksamhetschefer inom offentlig förvaltning m.m.
1227	Verksamhetschefer inom utbildning
1228	Verksamhetschefer inom vård och omsorg
1229	Övriga drift- och verksamhetschefer
1311	Chefer för mindre företag inom jordbruk, trädgård, skogsbruk och fiske
1312	Chefer för mindre tillverkning, el-, värme- och vattenförsörjning
1313	Chefer för mindre byggföretag
1314	Chefer för mindre handel, hotell och restaurang, transport och kommunikation
1315	Chefer för mindre finansiell verksamhet, fastighetsbolag, företagstjänster m.m.
1316	Chefer för mindre enheter inom offentlig förvaltning
1317	Chefer för mindre enheter inom utbildning
1318	Chefer för mindre enheter inom vård och omsorg
1319	Chefer för övriga mindre företag och enheter

APPENDIX D: INDUSTRIKODER SOM DEFINIERAT INDUSTRISEKTORER

1,00	F	Fiske, Jordbruk, Skog
2,00	F	Fiske, Jordbruk, Skog
3,00	F	Fiske, Jordbruk, Skog
8,00	F	Fiske, Jordbruk, Skog
10,00	F	Fiske, Jordbruk, Skog
11,00	F	Fiske, Jordbruk, Skog
13,00	F	Fiske, Jordbruk, Skog
14,00	F	Fiske, Jordbruk, Skog
15,00	W	Tillverkning
16,00	W	Tillverkning
17,00	W	Tillverkning
18,00	W	Tillverkning
19,00	W	Tillverkning
20,00	W	Tillverkning
21,00	W	Tillverkning
22,00	W	Tillverkning
23,00	W	Tillverkning
25,00	W	Tillverkning
26,00	W	Tillverkning
27,00	W	Tillverkning
28,00	W	Tillverkning
29,00	W	Tillverkning
30,00	W	Tillverkning
31,00	W	Tillverkning
32,00	W	Tillverkning
33,00	W	Tillverkning
35,00	W	Tillverkning
36,00	W	Tillverkning
37,00	W	Tillverkning
38,00	W	Tillverkning
41,00	W	Tillverkning
42,00	W	Tillverkning
43,00	W	Tillverkning
45,00	W	Tillverkning
46,00	W	Tillverkning
47,00	S	Standardiserad Service
49,00	W	Tillverkning
50,00	S	Standardiserad Service
52,00	S	Standardiserad Service
55,00	S	Standardiserad Service

56,00	S	Standardiserad Service
58,00	K	Kunskap
59,00	K	Kunskap
61,00	S	Standardiserad Service
62,00	S	Standardiserad Service
63,00	S	Standardiserad Service
64,00	K	Kunskap
66,00	K	Kunskap
68,00	K	Kunskap
69,00	K	Kunskap
70,00	K	Kunskap
71,00	S	Standardiserad Service
72,00	K	Kunskap
73,00	K	Kunskap
74,00	S	Standardiserad Service
75,00	K	Kunskap
77,00	S	Standardiserad Service
78,00	S	Standardiserad Service
79,00	S	Standardiserad Service
80,00	K	Kunskap
81,00	S	Standardiserad Service
82,00	S	Standardiserad Service
84,00	S	Standardiserad Service
85,00	S	Standardiserad Service
86,00	S	Standardiserad Service
87,00	S	Standardiserad Service
88,00	S	Standardiserad Service
90,00	S	Standardiserad Service
91,00	S	Standardiserad Service
93,00	S	Standardiserad Service
94,00	S	Standardiserad Service
95,00	S	Standardiserad Service
96,00	S	Standardiserad Service